

6869 ✓ pt leg

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL:

- Studii-referate:* Consumul de lemn al Bucureștilor Gh. I. Ionescu
- Probleme administrative:* Reflecțiuni asupra dării de seamă a C. T. al pădurilor, pe anul 1930 P. A. Grunau
- Problema Fondului Bisericesc din Bucovina. Mihai Boldur
- Documentări-Comentarii:* Cubajul arboretelor după metoda lui Zetzsche Ion Moldovanu
- Cronica:* VI-a excursie fitogeografică internațională din România Dr. C. G.
- Recenzii.* — *Revista revistelor.* — *Informațiuni.*
- Necroloage:* Mureșeanu A., Belinski Gh., Sassebeșiu V., Mitan C.
- Pagini mercuriale:* Bursa lemnului pe luna August.
- Soc. „Progresul Silvic”:* Desbateri. — *Publicațiuni:* Decizii ministeriale.
-

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE:

Etudes-Comptes-rendus:
La consommation de bois
de la ville Bucarest . . . Gh. I. Ionescu

Problèmes administratifs:
Réflexions sur le rapport
du Conseil technique des
forêts P. A. Grunau
Le problème du fonds des
églises de Bucovina . . M. Boldur

*Documentations Commen-
taires:* Le cubage des peu-
piements d'après la mé-
thode de Zetzsche . . . I. Moldovanu

Chronique: VIe-ème excu-
sion internationale phyto-
géographique en Roumanie Dr. C. G.

*Récensions. Revue des revues.
Informations.*

Nécrologes: Mureșianu A., Belinski Gh.,
Sassebeșiu V., Mitan C.

Pages mercuriales.

Soc. «Progresul Silvic»: Débats.

Publications: Décisions ministérielles.

INHALT:

Abhandlungen: Der Holz-
verbrauch der Stadt Bu-
karest Gh. I. Ionescu

Verwaltungsfragen:
Ueberlegungen gelegent-
lich eines Jahresberichtes
des forsttechnischen Rates. P. A. Grunau
Das Problem des Religions-
fonds in der Bukowina. . Mihai Boldur

Mitteilungen: Bestands-Ku-
bierung nach der Methode
von Zetzsche I. Moldovanu

Chronik: VI-te Internatio-
nale phythogeographische
Excursion in Rumänien. Dr. C. G.

*Rezensionen. Die Zeitschriften.
Nachrichten.*

Nekrologen: Mureșianu A., Belinski Gh.,
Sassebeșiu V., Mitan C.

Holzmarkt.

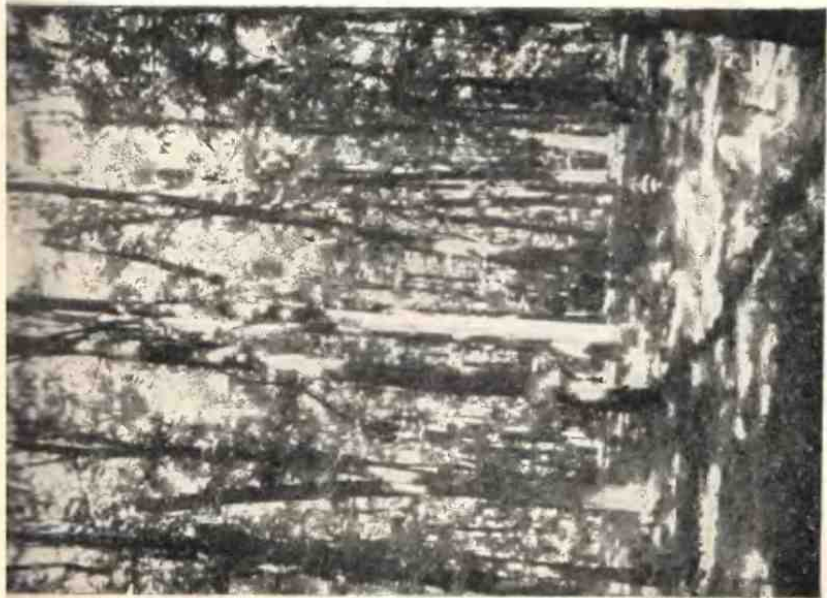
Ver. «Progresul Silvic»: Berichterstattungen.
Amtliche Veröffentlichungen.

6869.

Foto C. D. Ch.

Arboret de salcâm de 17 ani, pe sol nisipos în Oltenia.
Înălțimea medie 22 m (Nebuna-Ivâneasa, Ocolul Ciupercent).
Peuplement de robinier, âgé de 17 ans, sur un sol sablonneux,
en Olténie. Hauteur moyenne 22 m (Forêt Nebuna-Ivâneasa).
17-jähriger Robinienbestand, auf einem Sandboden in der Ol-
tenia. Mittelhöhe 22 m (Nebuna-Ivâneasa-Wald).

Arboret de salcâm, de 29 ani, pe sol nisipos în Oltenia.
Înălțimea medie 24 m (Ciurumela, Ocolul Ciupercent).
Peuplement de robinier, âgé de 29 ans, sur un sol sablonneux,
en Olténie. Hauteur moyenne 24 m (Forêt Ciurumela).
29-jähriger Robinienbestand, auf einem Sandboden in
der Oltenia. Mittelhöhe 24 m (Ciurumela-Wald).

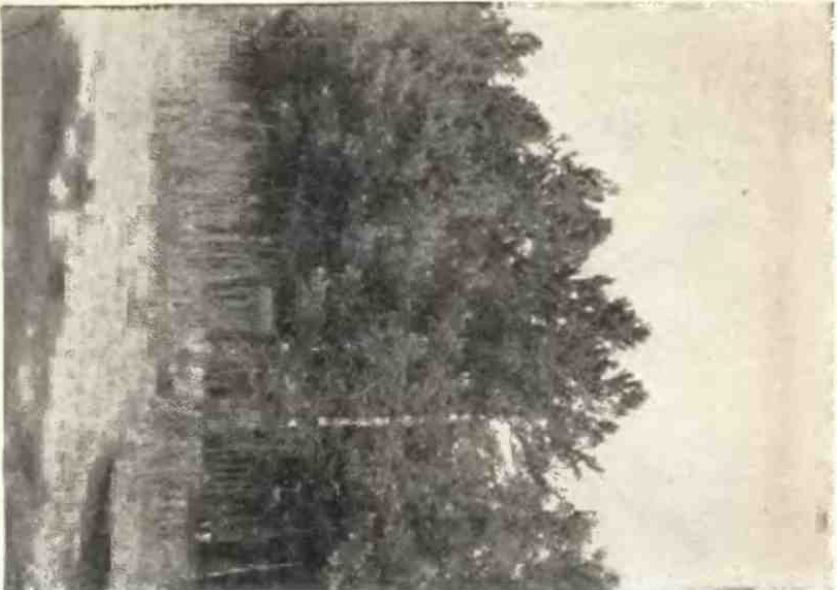

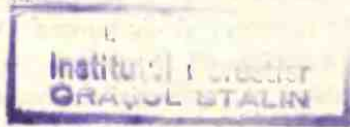
Foto C. D. Ch.

Pin austriac (stanga) și stejar pedunculat cu pin austriac (dreapta), pe nisipurile din Oltenia. Arborete de 30 ani, înălțimea 14—15 m (Piscul, Ocoul Ciupercii).

Pin d'Aurriche (à gauche) et chêne pédonculé et pin d'Aurriche (à droite), sur les sables de l'Olténte. Peuplements âgés de 30 ans; hauteur 14—15 m (Piscul, Ciupercii).

Schwarzkiefer (links) und Fichte-Schwarzkiefer (rechts) auf Sandböden in der Olténia. 30 jährige Bestände; Beständeshöhe 14—15 m (Piscul, Ciupercii).

STUDII-REFERATE

CONSUMUL DE LEMN AL BUCUREȘTILOR.

de GH. I. IONESCU

Considerațiuni generale.

Asistăm azi la o nouă orientare a vieții economice, în care rolul Statului, ca îndrumător și regulator al activității colective, apare tot mai evident ¹⁾.

Sistemul de guvernare bazat pe libertatea economică individuală este considerat ca perimat, iar statele — modificându-și structura — se îndreaptă către acea organizare, pe care d-l C. Argetoianu a botezat-o «capitalisto-etatisto-socializată» ²⁾.

În noua ipostază, Statul este chemat să intervină cu toată autoritatea și în domeniul activității forestiere, impunând o politică de natură a satisface interesele generale legate de existența pădurii.

Această politică forestieră, neputând porni decât din cunoașterea tuturor factorilor cari intervin în producția silvică, reclamă ca o condiție sine qua non *inventarierea pădurilor*, adică stabilirea întinderii, valorii, constituției și producției (creșterii) anuale a acestora.

Lucrarea poate să apară pentru mulți inoportună și anevoioasă. Ținem, totuși, să arătăm că executarea ei întreprinsă pe

1) Prof. Dr. G. N. Leon: Raporturile dintre «politic» și «economic». Anal. Ec. și Statistică, No. 5-6-7/1930.

2) C. Argetoianu: Bugetul și rosturile lui. (Conf. publicată în «Informatorul Oficial» Nr. 84/1931).

baza unui plan de lucru bine studiat, nu necesită nici personal mult și nici fonduri bănești prea mari.

Prin comparație cu lucrările similare executate de Suedia ¹⁾ în epoca 1923 – 1929, credem că lucrarea s'ar putea face cu 10 – 15 ingineri, 20 – 25 agenți silvici medii și inferiori, iar cheltuelile eșalonate pe 5 – 6 ani ar totaliza cel mult 17 milioane ²⁾.

O statistică forestieră completă trebuie să se ocupe, pe lângă statistica producției despre care am amintit mai sus, și de *consumul lemnului*, operațiune necesară și din punct de vedere statistic și din considerații de ordin social.

Rolul de regulator al economiei naționale, pe care Statul și-l asumă tot mai insistent, nu poate fi dus la bun sfârșit, fără cunoașterea raportului ce există între producție și consumație ³⁾.

Planurile economice elaborate de d-*l* Ministru C. Argetoianu și de d-*ni* M. Manoilescu și V. Madgearu nu sunt în esență decât ecuații statistice, chemate a stabili producția și consumația, cu corolarul lor firesc: importul și exportul.

În ceea ce privește pădurile, ambele planuri economice din lipsă de cifre cuprind numai considerații asupra producției, emițând părerea că pădurile sunt apte, prin intensificarea tăierilor, de mărirea ei. Consumul este a priori socotit ca asigurat.

Determinarea producției normale, bazată pe rezultatul exploa-tărilor pădurilor Statului, pe cantitățile exportate și admitându-se cifra de 2,5 m c, drept creștere medie, a dus la rezultate care credem că nu sunt departe de cele reale. Astfel, în prezent se estimează producția normală a pădurilor României la circa 18 milioane m c ⁴⁾.

În ceea ce privește stabilirea consumului de lemn în România, avem să observăm dela început, că până acum nu s'a întreprins nici o anchetă statistică în acest sens.

Pornindu-se dela diverse ipoteze s'a ajuns la diverse rezultate, din care unele sunt cu totul departe de realitate și nu rezistă nici unei critici, denotând că cercetătorii respectivi, străini de

1) Erik Thorell : Schwedens Waldvorräte.

2) Cheltuelile de inventariere, în Suedia, revin la 2,60 lei pe hectar.

3) W. Breisky: Die Weltlage der Statistik (pag. 3), Viena, 1930.

4) Cifra de 18 mil. m c o găsim și într'un raport oficial al Casei Autonome a Pădurilor Statului, din anul 1931.

domeniul științei silvice, nu cunoșteau nici rezultatele determinărilor similare făcute în alte țări, ca să aibă posibilitatea unui control.

După calculele prof. I. N. Anghelescu și ale d-ului dr. C. Bungețeanu, consumul de lemn de foc, pe an și de locuitor revine la 0,200 m c¹⁾.

D-1 prof. V. N. Stinghe²⁾ – după o documentată cercetare a posibilităților noastre forestiere – crede că se poate admite drept consum anual, pentru lemnul de foc, cifra de 1 m c pe cap de locuitor (pag. 44).

D-1 H. Brauner, în lucrarea sa «Comerțul și Industria lemnului din România», apreciază consumul lemnului de foc pe an și pe cap de locuitor la 0,600 m c (pag. 164), iar d-1 M. G. Georgescu³⁾ la 1,250 m c. Din cifrele ce dă d-1 M. G. Georgescu, în lucrarea citată, consumul lemnului de lucru ar fi 0,128 m c pe cap de locuitor.

Privitor la lemnul de lucru, d-1 inginer D. Sburfan,⁴⁾ în teza sa de doctorat, stabilește consumul de rășinoase pe cap de locuitor la 0,300 m c.

Dintre rezultatele enumerate mai sus, se impun cifrele d-ilor prof. V. N. Stinghe și dr. D. A. Sburfan, ca cele mai judicios stabilite și mai aproape de adevăr.

Într-o lucrare⁵⁾ asupra pădurilor și producției lemnoase în Austria, reputatul prof. Iulius Marchet subliniază importanța statisticii consumului și preconizează înființarea unui serviciu special «pentru această extraordinar de necesară completare a statisticii» (pag 13).

Realizarea în România a unei statistici a consumului și a trebuințelor industriilor care prelucrează lemnul este deocamdată imposibilă. Totuși, s'ar găsi soluțiuni, care să oprească acest joc capricios al cifrelor referitor la consumul interior și ar servi în mod efectiv la cunoașterea posibilităților noastre de export, în viitor.

Ca un prim pas în această direcție, îmi propun să determin

1) Analiza acestor date o face d-1 prof. V. N. Stinghe, în studiul d-sale, pe care-l cităm mai departe.

2) «Rezerva lemnoasă a țării», Editura Gutenberg, București 1920.

3) «O acțiune criminală contra țării». 1929.

4) Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel in Rumänien, 1929.

5) Waldflächen und Holzproduktion von Oesterreich Edit. Gerold 1919.

consumul actual de lemn al Bucureștilor, urmărind în acelaș timp — atât cât isoarele ce-mi stau la dispoziție imi vor îngădui — cum a evoluat acest consum în secolul XVIII și XIX, precum și repercusiunile avute asupra exploatării pădurilor.

I.

Consumul de lemn al Bucureștilor în secolul XVIII și prima jumătate a secolului XIX.

Încă din secolul XVII, Bucureștii, prin așezarea lor la răspântia drumurilor dintre Asia mică și Europa centrală, încep să ia o dezvoltare continuă, dezvoltare a cărei obârșie stă în decăderea așezărilor genoveze și venețiene din nordul Mării Negre ¹⁾.

Stabilirea definitivă a Domnilor Țării Românești în București (sec. XVIII) a contribuit în mod hotărîtor la progresele realizate ulterior, făcând ca în mai puțin de două secole să ajungă la situația actuală.

Din diversele isoare istorice, note de călătorie ale străinilor, etc., se vede, că în Capitală s'a consumat foarte mult lemn, din cauza sistemului de pavaje practicat în trecut, și din faptul că majoritatea caselor se construiau din lemn. În plus, se mai adăugau numeroasele incendii, care pustiau cartiere întregi în câteva ore.

A.

1. Pavarea străzilor cu lemn.

În secolul XVIII, erau în București ²⁾ «patru străzi lungi și întortochiate : podul Brașovului, care de la Constantin Brâncoveanu începuse a se numi podul Mogoșoaiei (după moșia domnească Mogoșoaia), podul Țârgului-de-afară, care mergea la Obor, podul Beilicului și podul Calicilor. Aceste patru străzi mari, cu ulița Țârgoviștei, cu a Ferăstrăului, cu Podu-de-Pământ și cu Drumul Vitanului, lăsau între ele goluri ocupate de grădini, de livezi, vii și maidanuri» (pg. 46).

Toate acele străzi denumite poduri, cu excepția Podului-

1) Vintilă Mihăilescu: Vlășia și Mostiștea. Bulet. S. R. R. de geografie 1925.

2) C. Alessandrescu: Dicționarul geografic al județului Ilfov 1892.

de-Pământ, erau pavate cu dulapi lungi cât lățimea străzilor respective. Dulapii se așezau și fixau de grinzi (bârne) cu scoabe de fier (pg. 85), dând astfel străzii aspectul unui pod interminabil. Când anume s'a început pavarea (podirea) străzilor cu lemn, nu se știe precis. Din însemnările călătorilor străini se vede, că în secolul XVII atât la București, cât și la Iași, podirea ulițelor era intrată de mult în uz.

Ionescu-Gion¹⁾ dă la pag. 382 un citat din cartea lui Paul din Aleppo, care scrie că străzile erau «cu podină ca în Rusia».

Pentru pavarea și întreținerea acestor patru poduri s'a risipit foarte mult lemn. Mai toți străinii, cari au călătorit prin Țara Românească au fost impresionați de acest lucru.

Un alt călător citat de Ionescu-Gion, anume Raicevici, spune în «Voyage en Valachie et en Moldavie» următoarele: «Din cinci în cinci ani, podul trebuia refăcut pe dintregul, spre marea pagubă a frumoaselor păduri ale țării. La 1792, Domnia numește o comisie de patru boieri, care să repare cele trei poduri ale Capitalei: podul Târgului-de-afară, podul Mogoșoaiei și podul Calicilor» (pg. 383).

Din cartea unui francez, Lejeune, descoperită recent de d-l Scarlat Calimachi, redăm și noi din pasagiul comentat de d-l S. C. în ziarul «Adevărul» din 16 Aprilie 1931, un fragment referitor la lemnul întrebuințat pentru refacerea străzilor din București și Iași, în secolul XVIII. Străzile după Lejeune, se refăceau la suirea pe tron a fiecărui voevod: «Nu'și poate nimeni închipui, ce mare cantitate de lemn se întrebuințează pentru refacerea acestui pod (servește de pavaj străzii), care se strică repede din pricina marelui număr de trăsurile care trec.

Pădurile din Moldova²⁾, oricât ar fi de numeroase și bogate, n'ar mai putea să dea lemn de ajuns pentru refacerea pavajului, dacă s'ar mai continua mult timp cu întrebuințarea lui».

Cartea d-lui prof. P. Antonescu, «Comerțul și Industria Lemnului în România», cuprinde deasemeni multe dovezi de risipirea materialului lemnos (s t e j a r) care se întrebuința pentru pavarea (poditul) străzilor. Din aceste dovezi vom cita și noi câteva.

Intr'o scriere tradusă din italienește la 1790, de profesorul

1) Istoria Bucureștilor, 1899.

2) Autorul, crede n, că sub denumirea «Moldova», înțelege ambele Principate.

Pichl: «Geschichte der natürlichen Beschaffenheit und Verfassung der Walachei und Moldau», se găsesc la pag. 45 observațiuni interesante despre păduri și podurile din București, din care extragem :

«Străzile Bucureștilor și Iașilor nu sunt altceva decât poduri de grinzi de stejar, care, dacă sunt bine făcute și întreținute, sunt foarte comode pentru pietoni, dacă sunt însă neglijate, sunt foarte periculoase pentru cai, mai cu seamă. În tot cazul, aceasta este o risipă, un obicei nebun, care face să se strice o cantitate nespus de mare de lemn, deoarece străzile trebuiesc refăcute la fiecare 5 sau 6 ani».

Apoi, mai departe, adaugă :

«Deși ambele țări până acum au supraabundență de păduri, totuși, acei cari se interesează de afacerile patriei lor, afirmă că pădurile, în comparație cu ce erau odinioară, când serveau ca niște redate naturale și nepătrunse în contra inamicilor, sunt astăzi foarte puține».

V. A. Ureche, în «Istoria Românilor», seria 1800 ~ 1834, vorbește deasemeni despre acest subiect, spunând că «în documentele dela începutul secolului al 17-lea se pomenește de străzi zise «poduri» și că «pădurile erau la dispoziția Naziriei pentru tăierea grinzilor de pavat», pentru prelucrarea cărora erau «sate întregi de podinari», cari aveau obligația «de a tăia din păduri podinele și a le aduce la oraș când se cer».

Din vol. X, pag. 275, al lui Hurmuzake (1824, Muntenia), d-l prof. P. Antonescu mai dă alte citate, din care rezultă că podirea străzilor, care se stricau lesne din pricina circulației (rădvane, căruțe țărănești), constituia o practică, care «devastează frumoasele păduri de stejar ale țării și deja se simt efectele acestei nechibzuite tăieri a pădurilor».

La 1824, când s'a făcut primul pavaj de piatră de inginerul Hartel ¹⁾ se găseau în București aceleași patru poduri de lemn, care după Alessandrescu, erau și la 1792.

Podurile au durat de altfel și după urcarea pe tron a Domnitorului Carol I. O dovadă despre aceasta găsim în volumul I al amintirilor d-lui C. Bacalbașa ²⁾ (1871 ~ 1884), de unde se poate afla că

1) Ionescu-Gion, op. cit. pag. 357

2) C. Bacalbașa: Bucureștii de altădată, vol. I., 1927.

pe la 1871, Bucureștii aveau încă «poduri (străzi) de lemn prost întreținute» și că, și atunci, calea Victoriei se numea tot «podul Mogoșoaiei» (pag. 50).

Cantitățile de materiale lemnoase consumate anual în București numai pentru refacerea și întreținerea podurilor nu pot fi calculuate decât cu mare aproximație, din lipsă de elemente suficiente pentru calculul. Cu toate cercetările făcute la Academia Română și la Muzeul Municipiului București, nu am găsit nici o stampă, care să ne permită determinarea lățimii «podurilor de lemn» din secolele XVIII și XIX. Deasemeni, nici în lucrările cercetate, nu se vorbește de lățimea așa ziselor «poduri».

În «Istoria Bucureștilor» a lui Ionescu-Gion, aflăm la pag. 383 — după cartea lui Raicevici, despre care am vorbit mai sus — oarecari precizii. Astfel, se spune că numai pentru refacerea podului Târgului-de-Afară (azi Calea Moșilor) pe o lungime de 1492 stânjeni, s'a hotărât tăierea a 13.600 podini din pădurile Ilfovului, Vlăscei și Dâmboviței, care urma să se fixeze de grinzi (urși) cu piroane.

Admițând că și celelalte trei poduri (străzi) aveau aceiași lungime ca și podul Târgului-de-Afară, rezultă că lungimea totală a celor patru poduri era la 1792 de circa 12 km (6000 stânjeni).

Din faptul că pentru 1492 stânjeni (3000 m) trebuia 13.600 podini, rezultă că lățimea unei podini era de 0,22 m. Admițând lățimea străzi 8 m și grosimea podinei 0,15 m, avem următorul cubaj pentru o podină:

$$8 \times 0,22 \times 0,15 = 0,264 \text{ m c vol. unei podini.}$$

Cum pentru 12 km — lung. totală a podurilor — admitem că a fost nevoie de $4 \times 13,600$ podini, rezultă că volumul total al podinelor întrebuințate s'a ridicat la

$$(4 \times 13,600) \times 0,264 = 11,424 \text{ m c.}$$

sau circa 12.000 m c.

Incepând dela 1776, când s'a ridicat pe Podul Beilicului ¹⁾ de către Alexandru-Vodă Ipsilante casele Beilicului, acest pod a fost foarte bine întreținut, ca și podurile Târgului-de-Afară, în legătură

1) În «casele Beilicului» erau găzduiți emirii, pașalele și alți curieri sau plenipotențieri de la Constantinopol, veniți cu ordine sau vești pentru Domnul Munteniei.

cu ulițele negustorești și Mogoșoaiei, pe care se găseau cele mai multe case boierești, încât volumul materialului întrebuițat pentru reparație și refacere credem că a fost și mai mare. (Ionescu-Gion, pag. 466).

Mai amintim, că pe lângă lucrările de întreținere curentă, desele incendii din București, în secolele trecute, erau tot atâtea prilejuri de consum de lemn.

2. Lemnul întrebuițat la construcțiile de case.

În afară de casele boierești, care de la sfârșitul secolului al XVIII se construiau ca niște cetăți, «în câte patru și șase cărămizi, cu odăi multe și mari», iar «curtea înconjurată de zid bolovănit, înalt și gros» ¹⁾ (pg. 48), celelalte case se clădiau din lemn, fără etaj.

Numărul lor era, în raport cu populația, foarte mare, fiindcă, — după cum observă un consul austriac, Freiherr von Eder — era în tradiția neamului nostru, ca fiecare familie să-și aibă o căsuță. Este în acest obicei al pământului, care dăinue și azi în sufletul nației românești, explicația întinderii exagerate a Capitalei și greutăților ce se întâmpină la întreținerea și modernizarea străzilor.

Din cauză că aproape toate casele se construiau din lemn, incendiile erau foarte frecvente în București ²⁾ și de o așa intensitate că, după cum spune Ionescu-Gion, «în două ceasuri ardeau două sute de prăvălii» (pag. 348). În dicționarul său geografic, Alessandrescu amintește de două mari incendii întâmplate la București: unul pe timpul lui Constantin Ipsilante, la 1806, care a consumat 500—600 case, și un altul, la 23 Martie 1847, în ziua de Paște, când a căzut pradă focului 13 mahalale și 12 biserici.

După fiecare incendiu, Domnul Țării intervenea ca să se dea lemne gratuit din pădurile apropiate de Capitală, ajutând pe sinistrați la refacerea caselor.

* * *

Redăm, după d-l prof. V. Mihăilescu ³⁾, creșterea populației orașului București între 1810—1924 :

1) Alessandrescu, op. cit.

2) Ibidem, pg. 46: câte 3 și 4 pe secol.

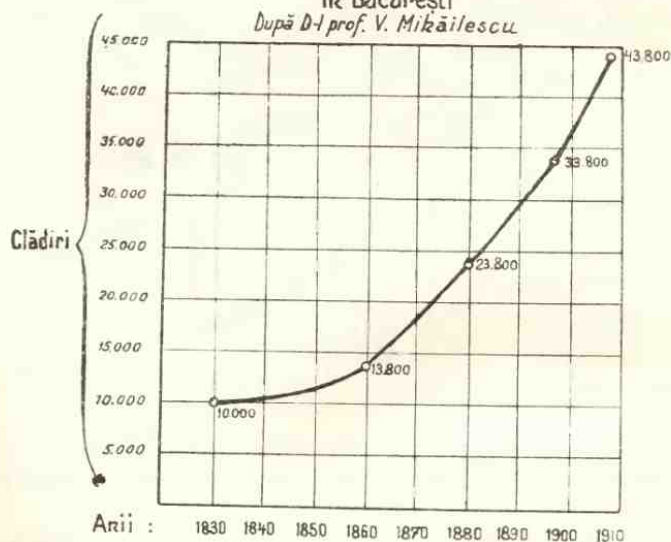
3) «Vlășia și Mostiștea», pag. 173.

1810 (catagrafia bisericească)	74.000	locuitori
1821 (catagrafia rusească)	70.000	"
1852 (ultima catagrafie)	102.454	"
1860 (prima statistică românească)	121.000	"
1866	162.000	"
1877	177.646	"
1881	200.000	"
1894	232.009	"
1899	282.071	"
1912	341.000	"
1924	800.000	"

Urmărind aceste date, și diagramele ce dăm asupra evoluției numărului de case ¹⁾ și suprafeței clădite, se desprinde concluzia firească, că nevoia de lemn a mers crescând ²⁾.

DIAGRAMA Creșterii numărului de clădiri în București

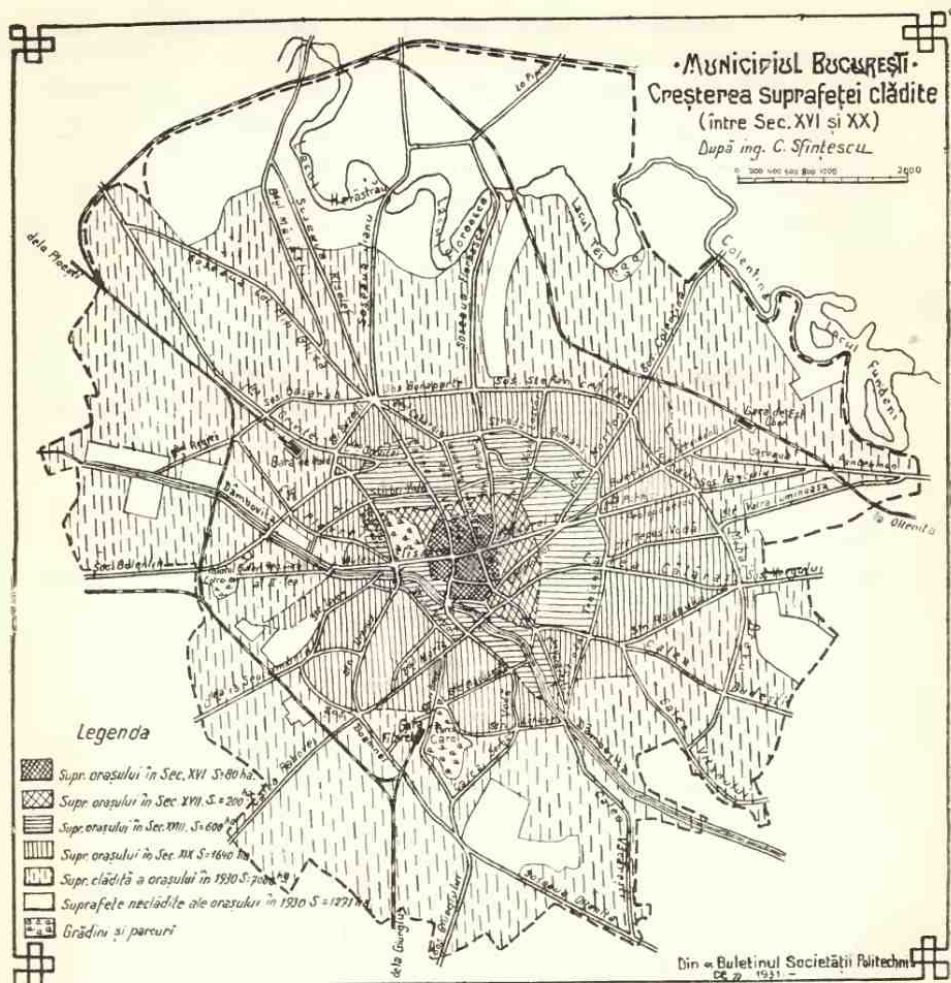
După D-l prof. V. Mihăilescu

1) V. Mihăilescu: Bucureștii din punct de vedere antropogeografic și etnografic. Anuarul de geografie 1915.

2) C. Sfințescu: Zonificarea urbanistică a Municipiului București. Bulet. Soc. Politehnică. Nr. 3/1831.

Din «Istoria Bucureștilor» a lui Ionescu-Gion, aflăm că la 1798 erau în București, 6006 case și că orașul era împărțit în 5 plăși, cuprinzând 67 mahalale. (pag. 317).

Exploatarea intensivă a pădurilor din jurul Capitalei îngreuează aprovizionarea și face ca lipsa lemnului să fie — după 1850 — foarte simțită.

Casele construindu-se numai cu parter, până la 1850—1860, lemnul preferat era stejarul, care însă era tot mai greu de găsit, din cauza «silviculturii iraționale», cum se exprimă consulul Freiherr von Eder.

De pe la jumătatea secolului XIX, Bucureștii încep să importe lemne și cherestea de rășinoase din Ardeal și Moldova, doage

din Slavonia și Brașov, mobile, uși, ferestre etc., de la Viena și Buda-Pesta ¹⁾.

Porturile, prin care se făcea importul materialelor lemnoase aduse pe Dunăre, erau Giurgiu și Oltenița. Cât material s'a importat prin Giurgiu nu știm. Raportul, din 2 Iulie 1876, al agentului consular Ignatz Steiner ²⁾ omite aceasta.

După raportul agentului consular Weysz ³⁾, cu data de 8 Iulie 1867, s'a importat prin portul Oltenița, în epoca 1860-1866, pentru București, următoarele produse lemnoase :

18.000 lați de 4-6 stânjeni lungime, la prețul de 1-2 Zwanziger (0.34-0.68 Gulden) ⁴⁾ bucata, 27.000 scânduri cu $\frac{1}{2}$ Zwanziger (0.17 G.) bucata, 7.800 dulapi la prețul de 3 Zwanziger (1.02 G.) bucata și 6930 grinzi costând 6 Zwanziger (2.04 G.) bucata.

Materialele erau aduse din Moldova, pe Siret și Prut până la Galați și Brăila, iar de acolo cu vapoarele «Societății de Navigație dunăreană».

Cifrele de mai sus sunt culese de consulul Weysz, dela agenția din Oltenița a societății de navigație.

Statistica exportului de lemn al Austriei ⁵⁾, ne dă cantitățile de lemn de foc și lucru importate din această țară de Moldova și Muntenia, în anii 1865 și 1866.

	1865	1866
	100 picioare cubice ⁶⁾	
Lemn de lucru . . .	20.852	21.814
Lemn de foc	895	187
Total . . .	21.747	22.001

Deși din raportul consulului general Karl Ritter von Wolfarth, din 4 Decembrie 1867, rezultă că Moldova importa mai puțin lemn din Austria (Transilvania, Bucovina) decât Muntenia, nu

1) a. «Der Holzexport Oesterreichs», pag. 137 și următoarele.

b. Legăturile Munteniei cu Ardealul se pot urmări în lucrarea d-lui L. Bogdan: Relațiile Țării Românești cu Brașovul și Țara Ungurească.

2) «Der Holzexport Oesterreichs», pag. 146.

3) Idem, pag. 145.

4) 18.36 Gulden = 1 napoleon de aur, o liră turcească = 21.08 Gulden (G.).

5) Der Holzexport Oesterreichs, pag. 200.

6) 1 picior cubic = 0.032 m c.

se poate preciza ce cotă din cantitățile de mai sus servea la consumul de lemn al Bucureștilor.

Din alte referințe ce dăm la capitolul asupra comerțului de lemne la 1866 în București, credem că cel puțin 50% din lemnul de lucru (rășinoase), sub care se cuprinde material brut și fasonat, provinea din regiunea Brașovului și era destinat aprovizionării Bucureștilor.

În această ipoteză, cantitățile de lemn, de proveniență austriacă¹⁾ consumat în Capitală, ar fi de circa 34.000 m c în 1865 și 35.000 m c în 1866.

3. Consumul de lemn de foc până la 1866.

Este lucru firesc ca în izvoarele vremii să se întâlnească foarte greu date asupra cantităților de lemn — de lucru și de foc — ce consumau Bucureștii în trecut, deoarece aceasta implică operațiuni statistice, care nu puteau fi cuprinse în preocupările secolului precedent.

Intr'o carte, denumită «Der Holzexport Oesterreichs nach dem Westen und Norden²⁾», cuprinzând rapoartele din anii 1866 — 1868 ale consulilor austriaci, găsim totuși aprecieri foarte interesante asupra producției și comerțului forestier din Principatele-Unite, în anii 1865 — 1866.

Dintr'un raport al consulului general Carl Freiherr von Eder, din Iulie 1867, extragem următoarele asupra consumului anual de lemn de foc al Bucureștilor:

Esențele întrebuițate ca lemn de foc, era pe acea vreme aproape numai stejarul, mai ales tânăr, în stare verde. O bună parte din lemnul adus în București era consumat de locomobilele din marginea orașului și de alte întreprinderi industriale, care își măreau consumul dela an la an.

În 1866, erau în București trei mori cu aburi, patru locomobile, patru fabrici de bere, o uzină de apă (care consuma pe zi 16 steri), o mare spălătorie de rufe, o turnătorie, un arsenal, etc., toate întrebuițând zilnic mari cantități de lemn, drept combustibil.

Pe lângă aceasta, erau clădirile publice: cazarmile cu un

1) Ardealul se administra pe atunci direct de Austria.

2) Rapoartele au fost adunate și tipărite de Arthur Freiherr von Hohenbruck, în 1869, din însărcinarea Ministerului de Agricultură austriac.

consum anual (aproximativ) 3.400 steri (650 stânjeni), spitalele 1.440 steri, școlile 1.400 – 1.440 steri, cele șase ministere 3.600 steri, etc.

Pentru consumul de lemne de foc al populației, consulul von Eder nu dă nici o cifră.

B.

Date asupra comerțului de lemn în București, din secolul XVIII, până la 1866.

În lucrările cercetate, întâlnind anumite fapte în legătură cu comerțul lemnului în București, am scotit – întrucât veneau în atingere cu tema ce mi-am propus: Consumul de lemn al Bucureștilor – să le consemnez.

Încă din secolul XVII, spune Ionescu-Gion, erau în București negustori, cari făceau comerț cu lemn de construcție și dozițe, pentru Constantinopol.

La 1775, între mărfurile care fac obiectul reglementării comerțului decretat în Muntenia, se enumără atât cheresteaua, cât și lemnul de foc¹⁾.

Printr'o poruncă domnească, se hotărăște la 26 Ianuarie 1790, ca pe viitor carele cu lemne și fân «să nu mai umble pe uliți (străzi) ci să se strângă la Butuc²⁾», unde vor veni cumpărătorii» (pag. 383). La 1809, divanul hotărăște scutirea de orice vamă la intrare în București a lemnelor de foc, vaselor de lemn, cerealelor, etc.³⁾

Este foarte probabil ca alte multe măsuri și fapte să se fi produs în legătură cu comerțul și care atingea și lemnul, mai ales după revoluția din 1848, care marchează începutul unei noi ere politice și economice pentru Țara Românească și Moldova.

Din raportul consulului general Carl Freiherr von Eder, de care am mai amintit anterior, spicuiș datele de mai jos:

Dupa stabilirea reședinței lui Cuza-Vodă la București, începând a se construi și case cu etaj, lemnul de rășinoase⁴⁾ este din ce în ce mai cerut, mai ales sub formă de grinzii.

1) Ionescu-Gion op. cit., pag. 466.

2) «Butuc» era un loc anumit pe podul Târgului-de-Afară (azi calea Moșilor).

3) Alexandrescu, op. cit.

4) Consulul von Eder deși vorbește numai de lemn de brad (Tannenholz), trebuie să admitem însă că sub aceste nume, se cuprinde și molidul.

Lemnul de rășinoase întrebuințat atunci în București, provenea parte din pădurile Munteniei, parte din Moldova și Ardeal (aus dem Waldreichen Siebenbürgen).

Lipsa lemnului de rășinoase, de calitate bună și uscată, era atât de mare, încât arhitecții erau forțați câteodată să întrebuințeze lemn de proastă calitate.

Și ca exemplu, autorul citează cazul Universității, la care numai după câțiva ani a fost nevoie de reparație, fiindcă grinzele la capetele îngropate în zid, erau în întregime putrezite. La reparațiile făcute la 1866, s'a cheltuit mai mult de 4.000 G. (Gulden), numai la procurarea de lemn de rășinoase, mai ales sub formă de grinzi. Intrucât acest material nu s'a găsit pe piața Capitalei, cum-părătura s'a făcut la Oltenița (lemn de rășinoase provenit din Moldova).

Dimensiunile obișnuite și prețul lemnului la 1866 în București, erau cele de mai jos:

a) Grinzi de rășinoase (cioplite).

Lungimea ¹⁾	Diametrul	Prețul pe bucată ²⁾
5-6 ⁰	5-6"	3-5 Zwanziger (1.02-170 G.)
5-6 ⁰	10-11"	20-30 Piaștri (6.80-10.20 G.)
7-8 ⁰	11-13"	50-70 » (17-23.80 G.)

Trunchii de rășinoase erau cele mai de multe ori rotunzi, rareori se ciopleau rudimentar pe părți. Un asemenea trunchi cioplit, care putea să aibă lungimea de 6-8 stânjieni austriaci, se numea «ghile». Se găseau în comerț și semi-ghile (halbe ghile) de

1) 1⁰ = 1 stânjien austriac, Klafter, o1 = 6 picioare (1' = 1.89648 m, 1" = 1/12' = 0,02634 m. Asupra măsurilor din acea vreme, consulul von Eder spune: «Stânjienul legal avea pe atunci în Muntenia, 10 palme sau pumni a 10 degete cu 10 linii = 1,981 m, adică 1 m = 0.504796 Stj. Negustorii de lemne din București socotesc încă după vechiul stânjien de 8 palme.

Palma vechiului stânjien era aproape 9" austriaci, palma nouă numai puțin peste 7" austriaci».

2) Dăm aci monezile întrebuințate la 1860-1866 și cursul lor: Duca-tul = 32 piaștri à 40 parale (4,80 G.), 1 Zwanziger austr. = 2 piaștri 10 parale (0,346 G.), 1 piastru = 0,15 G., 1 icosar = 12 piaștri 10 parale (1,84 G.), 1 napoleon de aur = 54 piaștri (18,36 G.), o liră turcească = 62 piaștri (21,08 G.), 1 Zwanziger = 30 gologani, G. = Gulden.

aceiași lungime, dar mai subțiri, cele de 5-6 stânjeni se numeau grinzi («langen Balken heissen Grinzi»).

Scândurile se sortau atât după uzanțele din Muntenia, cât și după cele din Ardeal, cunoscute sub denumirea de *marfă de Brașov*.

Scândurile de rășinoase aveau obișnuit, după sortarea din Muntenia, următoarele dimensiuni,

Lungimea	Lățimea	Grosimea
1 $\frac{1}{2}$ ⁰ - 2 ⁰	5 - 10''	$\frac{1}{2}$ - 1 $\frac{3}{4}$ ''

Marfa de Brașov era mai lungă și mai lată, grosimea mergea până la 2''.

Scândurile de stejar și fag se sortau în dimensiuni speciale.

Prețurile, observă von Eder, în general, erau supuse unor foarte mari fluctuațiuni și că i-ar fi greu să spună care ar fi de exemplu adevăratul preț al scândurilor de rășinoase de 1 $\frac{1}{2}$ ⁰ lungime, 9-10'' lățime și 1 $\frac{1}{2}$ '' grosime, întrucât un negustor ar cere pentru 100 bucăți 210 plăști (31.50 G.), un altul 220 plăști (33 G.), iar un al treilea 235 plăști (35.25 G.).

Pe acea vreme, veneau și țărani cu scânduri la București, pe care căutau a le vinde arhitecților, tâmplarilor, etc., cu 30-40% mai puțin decât depozitarii de cherestea. Când însă drumurile deveneau impracticabile, din cauza ploilor, și țărani nu mai puteau ajunge la București, atunci negustorii de lemn speculau situația, urmărind desfacerea stocurilor ce aveau, la prețuri cât mai mari. La 1866, erau în Capitală 10 depozite mari de cherestea, lemn de lucru și foc, negustorii era toți munteni. Cel mai mulți dintre ei începuseră comerțul de lemne cu 10-15 ani înainte, cu capitaluri foarte modeste sau chiar cu nimic, iar la 1866 erau socotiți ca oameni cu avere. Se menționează că unul realizase numai în trei ani un profit de 4000 ducați (19.200 G.).

Aceste constatări determină pe autor să spună că «fără exagerare se poate afirma, că în București, comerțul de lemne este o foarte rentabilă afacere» și că întreprinderea unui negoț de lemne în stil mare, puternic finanțat, are - după părerea mai multor arhitecți din București - toate șansele de succes.

În epoca 1860-1866, se preferă la București lemnul de rășinoase de proveniența austriacă, din cauza «calității superioare și a tăierii destul de îngrijită» (pag. 140).

Consulul von Eder explică aceasta prin creșterea prea repede a rășinoaselor în Țara Românească, care făcea ca lemnul să fie «spongios» (weiffaserig) și de aceea foarte ușor și puțin durabil. Mai contribuia la aceasta — constată autorul — și faptul că pe când în Ardeal tăierea rășinoaselor se făcea în lunile de iarnă, în Muntenia din contră exploatarea avea loc tot anul și «chiar în primăvară, când planta e plină de sevă», din care cauză lemnul are crăpături și putrezește ușor (pag. 140 și 141).

Tâmplarii preferau totdeauna scândurile și dulapii de Brașov, fiindcă erau, de obicei, neted debitați și cu fețele exacte și drepte, scândura avea aceeași grosime pe toată lungimea ei, apoi, era mult mai lată ca cea indigenă.

Scândurile din Țara Românească erau cu noduri, nu aveau lungimi egale, etc.

Fiind mare lipsă de lemn de stejar uscat, tâmplarii se vedeau în situația de a nu putea executa anumite comenzi. Din această cauză, parchetele se aduceau de cele mai multe ori dela Viena și Budapesta.

Salariile lucrătorilor fiind mai scumpe în București, tot la Viena și Budapesta se comandau, pentru casele ce se construiau pe atunci, și alte lucrări de tâmplărie: uși, ferestre, etc. Chiar maiștrii tâmplari, pentru comenzile mai mari, recurgeau la aceeași soluție: luau lucrarea și apoi, la rândul lor, o dădeau spre executare în cele două orașe sus numite.

Asupra altor esențe și sortimente întrebuițate în București pe la 1866, găsim deasemenea multe informații interesante.

Despre lemnul de nuc, spune că se găsea în Muntenia în cantități suficiente, dar inferior calitativ celui ce creștea în Transilvania, și în special celui din jurul Sibiului. Prețul nu era prea ridicat. Un dulap de 7 picioare ¹⁾ <7'> lungimi, 20" lățime, și 4" grosime, costa 7 piaștri (1.05 G.) bucata.

Furniturile se confecționau parte în București, parte se importau din Austria, mai ales din Viena și Brașov. Pe la 1863, un austriac, anume Ștefan Bistritzer instalând în București o ma-

1) 1 = 1 picior = 12 țoli ⇒ 0,31608 m, 1" = 12 linii = 0,02634 m

șină de debitat furnir, a început să se aducă mai puțin material din străinătate. Găseau plasament, totuși, furnirurile exotice și anume cele de palisandru și mahon.

Mașina lui Ștefan Bistritzer debita numai lemnul, care i se aducea de tâmplari, și primea drept plăcă 8–12 parale (0.30–0.45 G.) de fiecare picior pătrat ¹⁾, după specie.

Se debita furnir în special de nuc și mai rareori de stejar, paltin și frasin. Dimensiunile obișnuite pentru furnir erau 4–6'' lungime, care erau și cele preferate de tâmplari: lățimea nu avea atâta importanță.

Comerțul de furnir nu renta, fiindcă toată lumea instărită, care voia să-și mobileze casa, considera «ca o adevărată datorie de conștiință, să aducă mobile din Paris, Viena sau Breslau». (pag. 143).

În recomandările pe care le face guvernului din Viena, consulul spune că s'ar putea exporta la București numai mobilă foarte frumoasă, de lux (ganz schöne, kostbare Meubles), întrucât marfa obișnuită n'ar putea concura produsele indigene.

Ulm de rotărie—spune von Eder—se găsește în cantități foarte mari «numai la câteva poște de Capitală». Deasemeni mestecăn pentru oiști, se poate cumpăra la prețuri mici, prin apropierea Ploieștilor: «cu 1 Zwanziger (0.34 G.) se obține un trunchi foarte frumos».

Obezile de roată se cioplesc în pădure și se vând apoi pe piață așa cum sunt.

Doagele pentru vase făceau obiectul unui comerț destul de important. Referitor la uzanțe și preț, raportul consulului von Eder cuprinde cifre și observațiuni ce credem util să le dăm.

Doagele se confecționau numai din lemn de stejar, indigen—mai ales din Oltenia (kleine Walachei)—sau importat din Slavonia și Brașov. Dimensiunile obișnuite erau :

	Lungime	Lățime	Gorsime
3—5 Spannen ²⁾	(2'3"—3'9")	5—6"	1½ la capăt, 1" la mijloc
5—18 Spannen	(3'9"—9'9")	5—6"	2" » » , 1½ » »

1) picior pătrat austriac (□') = 0,10 m².

2) Spannen = 9 țoli (") austrieci = 9×0,02634 m.

În ceea ce privește prețurile, găsim următoarele cifre, care pot fi socotite ca prețuri de bază :

	Lungime	Lățime	Grosime	Prețul în Zwanziger pe bucată
3 - 5	Spannen <2'3" - 3'9">	5 - 6"	1 1/2"/9"	1/2 <0.17 G.>
5 - 6	» <3'9" - 4'6">	»	2"/1 1/2"	1 <0.34 » >
6 - 10	» <4'6" - 7'6">	»	2"/1 1/2"	1 1/2 <0.51 » >
10 - 13	» <6'6" - 9'9">	»	2"/1 1/2"	2 <0.68 » >

Doagele importate din Slavonia și Brașov, erau mai late și mult mai frumoase, din care cauză erau și mai scumpe.

După «reaua obicinuiță» <schlechte Gewohnheit> a țării, se întrebuițau în Muntenia numai vase mari și de aceea foarte rare - ori se lucrau doage mai scurte ca 6' - 7' 6". Numai câțiva negustori germani și unguri întrebuițau butoaie mici pentru vin și rachiu <Rakiu, Branntwein>.

Lemnul de foc se vindea cu stânjenuț, la prețuri ce variau după anotimp. Astfel, vara și toamna prețul unui stânjenuț era circa 4 ducați <19.20 G.>, iar iarna ajungea la 6 - 7 ducați <28.30 - 33.60 G.>, în iernele geroase, când se puteau circula cu săniile, prețurile scădeau foarte mult.

În general, prețul lemnului de foc atât în București, cât și în alte părți ale Munteniei, marca de 10 - 15 ani continue urcări, mai ales că, în ce privește Capitala, pădurile din apropiere fuseseră exploatate. <Consulul von Eder>.

Ca lemn de foc se întrebuițau, aproape numai stejarul. Negustorii de lemn erau organizați într'o asociație <breaslă> încă dela începutul secolului XIX, și aveau ca patron pe Sf. Ilie, pe care-l prăznuiau la biserica din Pipera. <Ionescu-Gion, pag. 744>.

II.

Consumul actual de lemn al Bucureștilor.

A.

Nevoile de lemn ale Capitalei.

Sub influența evenimentelor istorice și economice survenite în viața României dela 1870 până azi, orașul București s'a dezvoltat într'un ritm, care a depășit cu mult trecutul.

Trebuințele de lemn ale Capitalei au crescut în raport direct cu evoluția sa economică și cu mărirea populației.

Nevoile, pe care trebuie să le satisfacă în prezent lemnul ce se aduce în București pot fi grupate în trei categorii :

1. *Nevoile de lemn de joc ale populației.* Întreg Municipiul București numără—după recensământul general din 29 Decembrie 1930,—630.000 locuitori, cari folosesc 159.161 apartamente, com-puse din 441.872 încăperi destinate pentru locuință ¹⁾.

1. *Trebuințele de lemn de lucru ale construcțiilor noi.*

Totalul clădirilor ridicate în perioada 1926—1930, ²⁾ a variat pe ani, după cum urmează :

1926	1600 clădiri
1927	3800 „
1928	3400 „
1929	2800 „
1930	2250 „

Trebuie să amin:im că și reparațiile caselor vechi, adăogirile de etaje, etc. consumă, deasemeni, însemnate cantități de lemn de lucru.

3. *Diversele fabrici și instalațiuni mecanice de prelucrarea lemnului* absorb în fiecare an importante stocuri de lemn de lucru.

În București există astăzi o industrie a lemnului, al cărei capital de investiție reprezintă mai mult de 25 % din totalul investițiilor similare făcute în întreaga țară, dacă se face abstracție de industria cherestelei.

Situația amănunțită a industriei lemnului în țară și București se poate vedea din tablourilor Nr. 1 și Nr. 2, întocmite de noi

1) Dr. L. Colescu : Din rezultatele recensământului populațiunii din 1930. E. C. Decusară : Rezultatele anchetei locuințelor din Municipiul București. Bulet. statistic al României. Nr. din 1931.

2) Cîncinat Sfințescu : Zonificarca urbanistică a Municipiului București. Bulet. Soc. Politehnice, Nr. 3/1931.

Industria lemnului în România

în anul 1930

Tabloul recapitulativ Nr. 1

Nr. curent	NATURA INDUSTRIEI	Nr. fabricelor	Mărimea fabricelor				Capitalul investit		Observații
			H. P.	Gatere	Alte mașini	Lucrători	Social	In fabrici	
							Lei	Lei	
1	Ambalaje: lăzi, cutii și butoaie	28	875	3	237	551	42.907.451	75.680.309	
2	Calapoade, tocuri și cue de lemn	20	580	1	325	400	6.949.210	49.814.427	
3	Cherestea	489	59.714	1428	—	36.222	564.157.077	2.591.663.320	Producția anuală: 8.548.909 m c
4	Dopuri și alte articole de plută	4	51	—	122	122	900.000	9.243.000	
5	Mobile	110	4365	—	1317	4318	132.946.000	383.401.016	
6	Perii, bidinele, etc.	20	500	—	363	732	21.660.000	50.521.120	
7	Tâmplărie	100	2622	—	669	1836	49.550.000	180.091.660	
8	Diverse: art. de menaj și voiaj, împletituri	29	699	—	466	656	16.382.000	54.403.136	
9	Vehicule: trăsuri, căruțe, camioane	21	262	—	116	230	—	56.026.000	
	Total general	821	69.668	1432	3615	45.067	835.391.738	3.450.843.986	

Industria lemnului în București, în anul 1930

TABLOUL Nr. 2

Nr. curent	NATURA INDUSTRIEI	Nr. fabricelor	Capitalul investit		Mărirea fabricelor			
			Social	In fabrici	H. P.	Gatere	Alte mașini	Lucrători
			L e i	L e i				
1	Ambalaje : lăzi, cutii, butoaie.	1	12.000.000	18.945.363	248	—	20	248
2	Calapoade, tocuri și cuere de lemn.	1	—	5.409.675	50	—	12	17
3	Mobile.	7	98.500.000	124.455.736	970	7.210	675	
4	Tâmplărie.	15	9.000.000	41.764.925	336	—	133	295
5	Diverse : Art. de menaj și voiaj, impletitori.	3	—	—	—	—	—	—
6	Vehicule , trăsuri, cărucă, camioane	1	—	36.050.000	—	—	37	221
Total general . . .		28	119.500.000	226.625.637	1.604	7.412	1.257	

după «Indicatorul Industriei Românești», pe anul 1930, editat de Ministerul de Industrie și Comerț.

Răspândirea fabricilor și instalațiilor mecanice din Capitală, care prelucreză lemnul, s'a dat în planșa de mai jos.

Pentru ca rezultatele să fie mai concludente, am extins stabilirea cantităților de lemn la o perioadă de 5 ani 1926–1930 inclusiv.

1.

*Materialele lemnoase intrate în București, în
perioada 1926–1930*

a) *Cu calea ferată.*

În urma intervențiilor noastre la Direcția Mișcării de pe lângă Regia Autonomă C. F. R., am putut afla *numărul de vagoane cu lemne de foc* transportate și descărcate lunar în gările din centura Bucureștilor, în anii 1926–1930, după statistica ce se ține la suszisa direcției ¹⁾.

Intrările lunare de lemn de foc sunt date în vagoane a 10 tone, pe trei categorii de destinatari: Primăria Municipiului, autorități și particulari, după cum se arată în tabloul ce dăm la sârșit. Pe ani ²⁾, avem totalurile următoare:

1926	60.283	vagoane
1927	75.291	»
1928	65.458	»
1929	76.873	»
1930	61.440	»

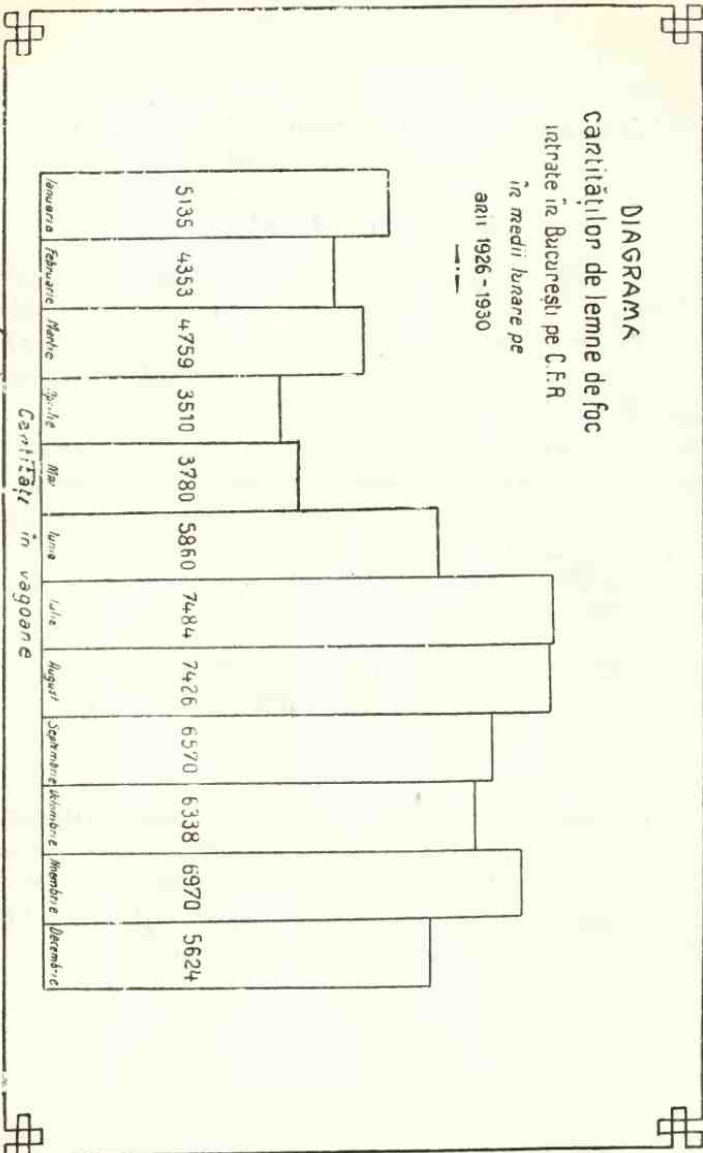
Urmărindu-se diagrama intrărilor medii lunare pe perioada 1926–1930 ³⁾, se vede că cel mai mare număr de vagoane intrate în Capitală pe C. F. R. se înregistrează în lunile Iulie și August, fapt ce se explică prin febrilitatea ce provoacă aplicarea tarifului normal de transport, care intră obișnuit în vigoare la 15 August.

1) Anexa A.

2) A se vedea tabloul Nr. 3.

3) Anexa IV.

Anexa IV

T A B L O U L Nr. 3

De lemnul de foc intrat în București pe C. F. R., în perioada 1926-1930.

1926	1927	1928	1929	1930	Media perioadei 1926-1930	Observații
V a g o a n e a 1 0 t o n e						
60.283	75.291	65.458	76.873	61.440	67.869	

*Numărul de vagoane cu lemn de lucru*³⁾ – cherestea și brut – s'a scos din registrele de sosirea vagoanelor, care se țin la stațiile C. F. R.

O inventariere pe categorii de material de lucru și construcție: cherestea și lemn de lucru în stare brută – bușteni, pari de telefon, bulumaci de gard, etc. – s'a putut face numai la stația Dealul-Spirei, modul înscrierii în registrul de evidență la celelalte stații, făcând anevoioasă o operație similară. Urmărirea foilor de transport (fractul), în care se specifică felul materialului, n'a fost posibilă.

Pe baza cifrelor dela stația «Dealul-Spirei», se poate admite – fără a ne depărta de starea de fapt – că din numărul vagoanelor de lemn de lucru (și construcție), ce intră într'un an în Capitală, 85 0/0 transportă cherestea și numai 15 0/0 transportă lemn de lucru sub diverse forme.

În total, pe baza procentelor admise, intrările au fost:

Ani	Lemne de lucru	
	Cherestea	brut
1926	4255	747
1927	4252	746
1928	3808	667
1929	3396	592
1930	2852	457

Tabloul Nr. 4 dă numărul de vagoane cu lemn de lucru intrate pe stațiile ce deservesc Capitala.

3) În clasificarea «lemn de lucru», se cuprinde și lemnul de construcție.

T A B L O U L Nr. 4

De lemnul de lucru intrat în București pe C. F. R. în perioada 1926—1930.

Nr. curent	STAȚIA de sosire	1926		1927		1928		1929		1930		Observațiuni
		Chereștea	Lemne de lucru brut	Chereștea	Lemne de lucru brut	Chereștea	Lemne de lucru brut	Chereștea	Lemne de lucru brut	Chereștea	Lemne de lucru brut	
V a g o a n e a 1 0 t o n e												
1	București B. M.	1234	217	1128	198	1093	192	959	168	825	102	Medii
2	Mogoșoaia	16	2	23	3	30	3	40	4	20	2	anuale :
3	București Dealul Spirei	909	159	947	166	605	106	642	113	455	80	3712 vag. chereștea.
4	București Est (Obor)	664	117	370	65	295	52	313	54	274	48	642 vag. lemn de lu-
5	București Sud (Filaret)	1432	252	1784	314	1785	314	1442	253	1278	225	cru brut.
		4255	747	4252	746	3808	667	3396	592	2852	457	Media
	Total	5002		4998		4475		3938		3309		totală :
												4354 vag.

b) *Cu carele.*

Cantitatea materialelor lemnoase transportate cu carele, a fost calculată prin ajutorul registrelor ocoalelor silvice ale C. A. P. S., din raza cărora se aduc lemne la București. Era singurul mijloc la care se putea recurge, deoarece taxarea la barieră se făcea pe căruță, fără specificarea încărcăturii: cereale, lemne, etc. De altfel, dela 1929 taxa de barieră a fost desființată.

Considerând faptul că cea mai mare parte din pădurile din apropierea Capitalei sunt ale Statului și că la fiecare ocol se ține evidența materialelor expediate pentru Capitală, cifrele procurate de ocoale, pe cale oficială, pot fi admise ca bune, mai ales că eventualele erori n'au o prea mare importanță, întrucât lemnul intrat cu carele reprezintă cantități neînsemnate, față de lemnul adus pe calea ferată.

Tabloul Nr. 5 ne dă lemnul de foc și lucru transportat anual cu carele, pe ocoale silvice, atât în steri și m c, cât și în vagoane.

T A B L O U L Nr. 5

De materialele lemnoase — lucru și foc — transportate la București cu carele, în perioada 1926 — 1930.

Nr. curent	OCOLUL SILVIC	1926		1927		1928		1929		1930		Observațiuni
		Lemn de lucru m c	Lemn de foc steri	Lemn de lucru m c	Lemn de foc steri	Lemn de lucru m c	Lemn de foc steri	Lemn de lucru m c	Lemn de foc steri	Lemn de lucru m c	Lemn de foc steri	
1	Căscioarele	—	9265	—	4302	—	3172	—	7774	—	6078	15 m c = 1 vag.
2	Comana . .	—	3675	—	772	—	1940	—	6756	—	4414	a 10 tone.
3	Ghimpaf.	—	1772	—	3152	—	3362	—	2228	—	1436	20 steri = 1 vag.
4	Gruiu . . .	815	5559	615	4040	472	8844	500	8000	653	5500	10 tone.
5	Mitreni. .	—	—	—	—	—	339	—	195	—	1846	Media anuală :
6	Nucet . . .	240	3640	260	3640	210	3640	270	3920	210	3500	102 vag. lemn
7	Țigănești .	570	11400	650	13000	650	13000	730	14600	670	13400	lucru.
	Total . .	1625	35312	1525	28906	1332	34297	1500	43473	1533	36174	
	Total în vagoane	108	1765	102	1445	89	1715	100	2174	102	1809	1781 vag. lemn de foc.

Cantitățile de lemn intrat în acest mod în Capitală, în perioada de care ne ocupăm, au fost:

Ani	Lemn de foc	Lemn de lucru
1926	1765 vag.	108 vag.
1927	1445 »	102 »
1928	1716 »	80 »
1929	2174 »	100 »
1930	1809 »	102 »

Lemnul de lucru adus în București cu carele a fost numai în stare brută: bușteni, bulumaci, etc.

2. Calculul consumului de lemn

a) Consumul Bucureștenilor

Din tabloul Nr. 4 – care recapitulează tablourile Nr. 1, 2 și 3 – se vede numărul de vagoane, cherestea, lemn de lucru și lemn de foc, care s'a consumat în anii 1926–1930.

Admițând că un vagon de cherestea (rășinoase) încarcă 20 m c, că într'un vagon de lemn de lucru (rășinoase și foioase) intră 17 m c, iar un vagon de foc încarcă 15 m c – dacă se ia 20 steri la vagon și 0.75 drept factor de cubaj – consumul mediu anual de cherestea, lemn de lucru și lemn foc al întregului Municipiu București¹⁾, este:

Cherestea	3.712 vagoane =	74.240 m c
Lemn de lucru (și construcție) 742 »	=	12.614 m c (m)
Lemn de foc	69.650 » =	1.044.750 m c

Dacă se consideră că randamentul unui m c de lemn de rășinoase este de 0.550 m c cherestea, *consumul mediu anual de lemn al Municipiului București* este următorul:

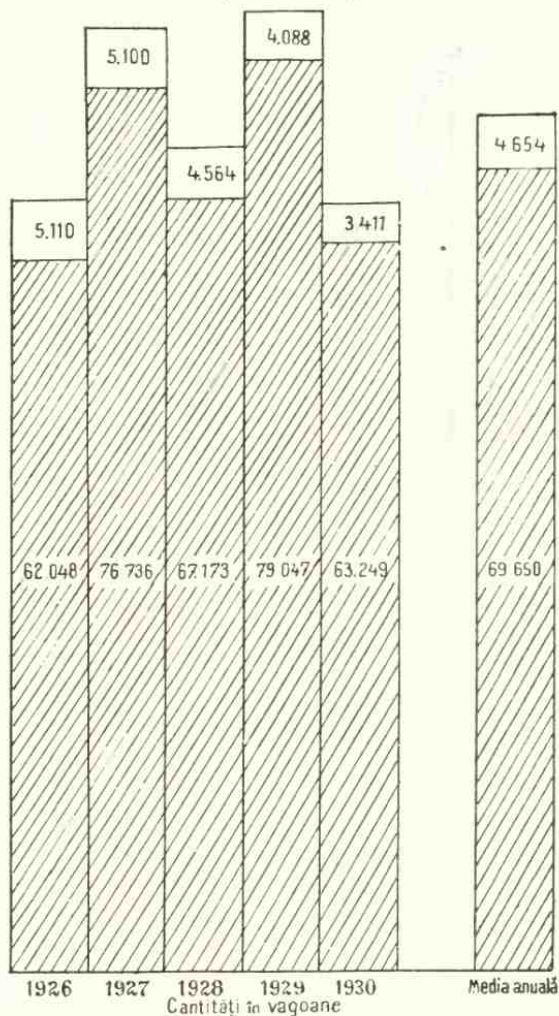
1) Numărul de vagoane date aci reprezintă media anuală, a intrărilor din anii 1926–1930 (Vezi tabloul Nr. 6 și diagrama cantităților totale de lemne intrate în București).

T A B L O U L N r. 6

De materialul lemnos total intrat în București, în perioada 1926~1930

Nr. curent	Felul transportului	1 9 2 6			1 9 2 7			1 9 2 8			1 9 2 9			1 9 3 0			Media anuală		
		Chereștea	Lemn de lucru brut	Lemn de foc	Chereștea	Lemn de lucru brut	Lemn de foc	Chereștea	Lemn de lucru brut	Lemn de foc	Chereștea	Lemn de lucru brut	Lemn de foc	Chereștea	Lemn de lucru brut	Lemn de foc	Chereștea	Lemn de lucru brut	Lemn de foc
V A G O A N E A 1 0 T O N E																			
1	C. F. R.	4.255	747	60.283	4.252	746	75.291	3.808	667	65.458	3.396	592	76.873	2.852	457	61.440	3.712	642	67.869
2	Cu carele	—	108	1.765	—	102	1.445	—	89	1.715	—	100	2.174	—	102	1.809	—	100	1.781
	Total . . .	4.255	855	62.048	4.252	848	76.736	3.808	756	67.173	3.396	692	79.047	2.852	559	63.249	3.712	742	69,650

DIAGRAMĂ
 Cantităților totale de lemne - cherestea, lucruri de foc -
 intrate în București pe C.F.R. și cu carele
 în perioada 1926-1930

 Cherestea (nr.) și lemn de lucru (nr.)
 Lemn de foc

Lemn de lucru (brut)	8.682 vagoane =	147.596 m c.
Lemn de foc . . .	69.650 » =	1.044.750 m c.
	<u>78.332 vag.</u>	<u>= 1.192.346 m c.</u>

Capitala – inclusiv comunele suburbane – având o populație de 630.000 locuitori, *consumul pe an și de locuitor* revine:

0.234 m c	lemn de lucru
<u>1.658 m c</u>	<u>lemn de foc</u>
1.892 m c	<i>consumul total.</i>

Consumul de lemn de lucru, pe an și de locuitor, se mai poate scri desvoltat: cherestea și lemn de lucru, ținând seama de cantitățile dela punctul *m* de mai sus:

0,118 m c	cherestea.
0,020 m c	lemn de lucru brut.

Valoarea materialelor lemnoase consumate anual în București se ridică la suma de 730.000.000 lei, dacă admitem următoarele valori medii unitare, deduse din prețurile de desfacere «en detail» ale pieței București în anii 1926–1930:

1 m c cherestea	1500 lei
1 m c lemn de lucru brut	600 »
1.000 kg lemn de foc	900 »

Plecând dela aceste date, avem:

74.240 m c cherestea	×	1500 =	111.360.000 lei
12.614 m c lemn lucru			
	brut	×	600 = 7.568.400 »
67.869. vag lemne de			
	foc	×	9000 = 610.821.000 »
Total			729.749.400 »

Pe an și cap de locuitor, valoarea lemnului consumat în Capitală revine la 1.158 lei.

(Va urma)

La consommation de bois de la ville de Bucarest

La recherche des diverses sources historiques et des descriptions de voyages faites par les étrangers en Valachie, conduit à la conclusion que Bucarest dans le XVIIIe-ème siècle et la première moitié du XIXe-ème siècle, a consommé beaucoup de bois.

Surtout, la dissipation de bois de chêne, qu'on faisait pour paver les rues était tellement grande, que presque tous les étrangers liaient l'existence des forêts de la Valachie à la pratique de ce système de pavage.

Le mauvais entretien des routes roumaines et l'exploitation des forêts résineuses situées dans leur voisinage, ont déterminé, dans la première moitié du XIXe-ème siècle l'importation de quantité de bois résineux de la Moldavie et de la Transylvanie.

Basé sur la statistique de l'exportation forestière de l'Autriche et sur les évidences tenues par une société de navigation pour le bois entré par le port Oltenița, l'auteur détermine la quantité de bois importé qui a été consommée à Bucarest, l'année 1865—1866.

Dans un autre chapitre, on donne des chiffres sur l'évolution de l'étendu du terrain bâti, sur la population et sur les prix de bois d'oeuvre et de chauffage jusqu'à 1866.

Dans la deuxième partie de l'étude qui se rapporte à l'époque de 1870—1930, après quelques considérations sur les mouvements économiques et sociaux de la Roumanie en ce temps, l'auteur s'occupe minutieusement de la consommation de bois à Bucarest dans la période 1926—1930.

Les chiffres qu'on donne dans ce chapitre sont le résultat des recherches statistiques faites par l'auteur aux diverses institutions comme: l'Administration du chemin de fer de l'Etat, à la Mairie de la Capitale, etc.

De même, on a pris des renseignements aux cantonnements forestiers, situés aux environs de Bucarest, pour le bois transporté à chariots.

La moyenne annuelle de bois consommé à Bucarest, dans la période 1926—1930, est de 74.104 wagons à 10 tonnes.

Cette quantité de bois consiste en:

a) Charpente	3.712 wagons	74.240 m c
b) Bois d'oeuvre	742 »	12.614 »
c) Bois de chauffage	69.650 »	1.044.750 »
	74.104 wagons	1.131.604 m c

La population de Bucarest, d'après le recensement de 1930 étant de 630.000 habitants, la consommation annuelle et par tête d'habitant est de:

0.118 m c	charpente
0.020 »	bois d'oeuvre brut
1.658 »	bois de chauffage

Si on admet pour un mètre cube le rendement 0.550 m c de charpente, la consommation par tête d'habitant à Bucarest s'exprime ainsi:

0.234 m c	bois d'oeuvre
1.658 »	bois de chauffage
1.892 m c	la consommation totale

Le bois consommé par tête d'habitant et par an a été estimé à 1.158 lei,

(L'article finira dans le No. prochain)

Der Holzverbrauch der Stadt Bukarest

Gestützt auf geschichtlichen Quellen und auf Reiseberichte darf gefolgert werden, dass die Stadt Bukarest im Laufe des 18-ten und in der ersten Hälfte des 19-ten Jahrhunderts ungeheure Mengen von Holz verbrauchte. Namentlich war die Holzverschwendung (Eiche) gelegentlich der Strassenpflasterung so gross, dass fast alle fremden Besucher das Weiterbestehen der Waldungen in der Muntenia von der Fortdauer dieses Vergehens abhängig machten.

Einerseits die mangelhafte Unterhaltung der Wege in der Muntenia, anderseits die beschleunigte Nutzung der Nadelholzwälder in soweit sie zugänglich waren, hatte in der ersten Hälfte des 19-ten Jahrhunderts zur Folge, dass bedeutende Mengen von Nadelholz (bearbeitet und un bearbeitet) aus der Moldau und aus Transylvanien eingeführt wurden.

Gestützt auf statistischen Daten betreffend die forstliche Ausfuhr Oesterreichs sowie auf die Ausweise einer Schifffahrtsgesellschaft bezüglich der Einfuhr durch Oltenița, stellt der Verfasser die Menge des eingeführten Holzes fest, welche in Bukarest im Laufe der Jahre 1865-66 verbraucht wurde.

In einem weiteren Kapitel finden sich Zahlen über die Entwicklung der bebauten Flächen und die der Bevölkerung sowie Angaben über Handelsusancen und Brennholzpreise bis zum Jahre 1866.

In einem zweiten Teile der Arbeit, welche die Jahre 1870-1930 umfasst, ergeht sich der Verfasser zuerst in Betrachtungen über die wirtschaftlichen und sozialen Umwälzungen die sich für diese Epoche in Rumänien feststellen lassen, und beschäftigt sich im Besonderen mit dem Holzverbrauch der Hauptstadt während der Periode 1926-1930.

Die Zahlen, welche wir in diesem Kapitel finden, sind das Ergebnis statistischer Untersuchungen wie sie der Verfasser bei verschiedenen Behörden (Staatseisenbahnen, Bahnhöfen, Magistrat der Hauptstadt, u. s. w.) unternommen hat. Ausserdem wurden die Forstreviere in der Umgegend Bukarest's in Betreff des per Axe beförderten Mengen befragt.

Im Jahresmittel (1926-30) wurden in Bukarest 74.104 Waggons zu 10 Tonnen verbraucht.

Diese Gesamtmenge zerfällt in folgenden Teilziffern:

Bearbeitetes Holz	3712 Waggons	=	74.240 m c.
Bau- und Nutzholz	742 »	=	12.614 m c.
Brennholz	69650 »	=	1.044.750 m c.
	74104 »	=	1.131.604 m c.

Nach der Volkszählung vom Jahre 1930 beläuft sich die Bevölkerung der Hauptstadt auf 630.000 Einwohner. Demgemäss kommen auf einen Einwohner im Mittel

0.118 m c bearbeitetes Holz
0.020 m c unbearbeitetes Nutzholz
1.658 m c Brennholz.

In der Annahme, dass einem Festmeter Nadelrundholz, 0.550 m c bearbeitetes Holz entspricht, kann man den Holzverbrauch eines Einwohners der Hauptstadt auf wie folgt darstellen:

0.234 m c Nutz- und Bauholz
1.658 m c Brennholz

Im Ganzen . . 1.892 m c.

Bei Unterstellung der Preise während der Jahre 1926—1930, wäre der Wert des verbrauchten Holzes, per Kopf, 1.158 lei.

(Forstsetzung folgt)

PROBLEME ADMINISTRATIVE MONOGRAFII

REFLECȚIUNI ASUPRA DĂRII DE SEAMĂ A C. T. AL PĂDURILOR PE ANUL 1930.

de P. A. GRUNAU

Publicarea dării de seamă a Consiliului tehnic al pădurilor pe anul 1930 trebuie salutată cu multă satisfacție. Din citirea ei rămânem cu impresia că, în fine, și-a făcut drum convingerea că e ceva putred în România silvică. Cincizeci de ani — așa ni se spune într'o scurtă precuvântare — cei chemați în rândul întâi a apăra interesele silvice n'au mișcat! Te întrebi, a cui vină e mai mare, a acelor cari, îndrituiți și îndatorați a ne călăuzi, n'au știut să prețuiască rolul mândru ce le-a fost atribuit, sau a acelor cari având dreptul și datoria — cel puțin morală — a se informa la forul competente asupra stării pădurilor și a economii noastre forestiere, au ignorat dispozițiuni salutare ale legii și s'au mulțumit a dispune de avuția noastră forestieră așa cum s'au priceput și așa cum se știe. Consiliul tehnic, imaginat în concepția legiuitorului de sigur ca autoritate supremă de veghe și de control, mai ales de îndrumare tehnică, de fapt s'a mărginit a aviza dela masa verde asupra lucrărilor adeseaori mărunte de natură tehnică silvică, fără a reuși să-și înalțe năzuințele la orizonturi mai largi. Au fost poate și timpurile de vină. Regretând ceea ce a fost, să sperăm că începutul făcut în anul 1930 va avea urmări fericite în anii cari vor veni.

Din citirea dării de seamă rezultă grija și preocuparea constantă a Consiliului de a înlătura piedicele de natură tehnică,

socială și juridică, care se opun dezvoltării normale a economiei forestiere în țara românească. Negreșit, propunerile care se fac sunt discutabile și tocmai pentru cuvântul că am păreri, care în unele privinți diferă de cele exprimate de Consiliul tehnic, mi-am propus a da publicității cele ce urmează.

Sunt de acord cu Consiliul tehnic, când se ridică în contra abuzului ce s'a făcut și se mai face cu «revoluțiunile transitorii» și «termenele de așteptare», dar drumurile noastre se despart, când este vorba a se găsi corectivul de care e nevoie.

Propunerea de a se aplica tutulor pădurilor imediat și necondiționat revoluțiile normale, acelea care asigură continuitatea anuală sau periodică, o găsesc fundamental greșită.

În fond și în teză generală, amenajarea pădurilor vrea să asigure proprietarilor folosința cea mai convenabilă. Numai în cazul special al pădurilor de protecție — al acelor cari prin existența lor garantează interesele generale ale Societății — teza aceasta poate și trebuie modulată în interesul Societății. Postulatul însă al continuității anuale sau periodice cu orice preț ne duce fatal la menținerea peste limita de vârstă a unor masive îmbătrânite, care — cazul nu e rar la noi — adeseaori acoperă suprafețe întinse. Prin menținerea lor sau a părților din ele i se impun proprietarului sacrificii absolut nejustificate, nu i se asigură folosința cea mai convenabilă. În loc de a exploata arboretele în momentul când ele reprezintă cantitativ și calitativ maximum de valoare, Consiliul tehnic vrea să întârzie realizarea lor cu zeci de ani de zile numai și numai pentru garantarea continuității.

Continuitatea și mai ales continuitatea riguroasă este la locul ei în păduri normale, dar nu în cele anormale cu care avem mai ades a face. Dacă, fără îndoială, normalizarea pădurilor trebuie să fie unul din țelurile noastre principale, apoi trecerea dela o stare la alta, trebuie să se facă cu cele mai mici sacrificii, cu alte cuvinte arboretele existente trebuiesc exploatate în preajma vârstei de exploatabilitate.

Fără de această cerință elementară, propunerea Consiliului tehnic ne duce a lăsa arborete exploatabile de pe acum să viețuiască — poate să lăncezească — încă zeci de ani peste vârsta de exploatabilitate admisă. La ce bun atunci a stabili acea vârstă de exemplu la 100 de ani, dacă apoi, pentru a salva cerințele continuității, lăsăm să ajungă arboretele la 150 de ani și mai bine?

Procedând astfel, nu garantăm proprietarului folosința cea mai convenabilă! Arboretele prea bătrâne nu mai pot folosi puterea productivă a solului, ele deabia mai progresează. Răbindu-se în mod natural, ele descoperă solul, lăsându-l prada atmosferiilor, urmează invadarea buruienilor și degradarea progresândă a solului, fapt care va îngreuna regenerarea viitoare, un cortegiu nesfârșit de vătămări și desagramente ca urmare a tendinței normalizării forțate. Din contra, prin înlocuirea promptă a arboretelor bătrâne, neputincioase, prin altele tinere viguroase, toate aceste inconveniente vor fi înlăturate, iar solul va fi utilizat la maximum.

Însă, dacă prin imposibil, am vrea să ignorăm toate acestea, un fapt rămâne: condițiunile economice speciale adeseaori ne vor forța mâinele. Pentru a nu lungi vorba, o linie ferată, o șosea, un stăvilă, un ferăstrău, cu un cuvânt investițiunile de exploatare sunt rentabile — în condițiunile noastre de astăzi — când vor fi făcute pentru obiecte mai importante, nici de cum când e vorba de câteva hectare. Așa dar, năzuințele noastre de a ne normaliza pădurile stau sub cârmuirea condițiunilor economice.

Fără a deschide aci chestiunea, intrucât pretențiunea de a impune unor anumiți proprietari obligațiunea costisitoare, de a întocmi pentru pădurile lor amenajamente, este justificată sau nu, și acceptând situațiunea astfel cum e astăzi, sunt de părere că nu vom lovi în interesele generale și vom sluji mai bine interesele particulare, dacă vom proceda altfel decât ne sfătuște Consiliul tehnic.

Cum? Aceasta rezultă în mod logic din cele ce precedează. Fixându-ne în rândul întâi asupra vârstei de exploatabilitate cea mai convenabilă într'un caz dat și comparând situațiunea de fapt cu aceea care ar corespunde stării normale spre care tindem, găsim criteriul pentru modul de procedare în viitor.

Există un stoc mare de arborete bătrâne, care au trecut de mult vârsta exploatabilității admise — cazul care se prezintă adesea ori la noi. — Îl vom realiza mai grăbit decât ar permite considerațiunile de continuitate, din contra, abundă vârstele tinere, iar cele bătrâne nu există de loc sau sunt prea puțin numeroase, ne vom mulțumi cu exploatări reduse sau le vom sista câțva timp chiar cu totul, pentru a le da răgaz să se apropie de vârsta potrivită pentru scopurile noastre. Așa dar, nu cadre fixe și invariabile, aplicabile ori când și ori unde, determinate prin singura preocu-

pare, a asigura continuitatea anuală sau periodică, ci adaptarea la situațiunea de fapt și a momentului! Toate acestea însă, numai în cazul când condițiunile generale economice și mai ales condițiunile de viabilitate nu se opun trecerii lente de la starea anormală, moștenită din trecut la cea normală plănuită pentru viitor.

În cazul contrar, stăm și noi sub cârmuirea vremurilor, nu vom putea, nu trebuie să ocolim lichidarea accelerată a arboretelor bătrâne. Și nu cred că vom face rău. În fond, ceea ce interesează societatea este conservarea stării împădurite, folosirea cea mai convenabilă a solului forestier, contingentarea, ca să zic așa, a producțiunei este o chestiune care ține de domeniul particular. Dacă admitem deci «lichidarea colonială», atunci pe de altă parte reimpădurirea cât mai rapidă și cu orice preț a porțiunilor des-pădurite ocupă un prim loc în programul nostru. Dacă s'au făcut greșeli în trecut, ele nu trebuiesc căutate în alura forțată a tăerilor, ci în nerespectarea vinovată a obligațiunii de reimpădurire. Unde trebuia «mâna tare», ea a fost slabă de tot, iar unde trebuia sfat luminat, înțelegerea justă a condițiunilor reale, acolo ne-am complăcut într'o tutelizare draconică a proprietarilor, fără nici o utilitate practică. Rezultatele se văd după aplicarea, timp de douăzeci de ani, a celui mai strașnic cod, cu care ne tot lăudăm.

Dar să ne întoarcem la chestiunea proprie de amenajare.

Cum am spus-o mai sus, sunt de acord cu Consiliul tehnic asupra nepotrivirii procedurilor din trecut cu revoluțiunii transitorii și perioade de așteptare dinainte fixate. În genere, noi silvicultorii suțem foarte presumțioși când pretindem a fixa azi natura și locul operațiunilor ce urmează a fi efectuate după un șir de zeci de ani. Anii pentru noi nu joacă nici un rol. Vorbim de 10, de 30, de 70 de ani ca și cum ar fi vorba de săptămâni sau de zile. Aceasta mi se pare o greșeală. Dacă e adevărat că arborete, astăzi de 50 sau de 30 ani, aflate într'o pădure căreia se aplică o revoluție de 100 ani, prea probabil nu vor veni în rând de exploatare decât după 50 sau 70 de ani, atunci aceasta înseamnă a fi probabilitatea, dar nici de cum siguranța. Câte nu se întâmplă în 50 sau 70 de ani, care pot răsturna toate prevederile noastre.

Așa dar, mai ales în condițiunile noastre, nu văd utilitatea amenajamentelor cu pretențiunea de a statornici normele — între altele și continuitatea exploatărilor — pentru revoluțiunii întregi. În

baza unui studiu general al pădurii, comparând situațiunea de fapt cu cea către care tindem, și în cadrul unui parcelar de gestiune judicios întocmit, m'aș mulțumi a dispune și mai ales a stabili posibilitatea pentru un deceniu sau cel mult două, călăuzindu-mă într'acesta de considerațiuni rezultate din studiul situațiunii actuale și a viitorului mai apropiat. După trecerea termenului pentru care s'a făcut lucrarea, s'ar întocmi un nou amenajament pentru acelaș termen, de astădată însă sub înrâurirea condițiunilor care vor fi poate cu totul altele decât în trecut. Construcțiua unei șosele sau a unei linii ferate, amenajarea unui curs de apă, ivirea în localitate de noi întreprinderi de acelaș fel, accidente datorite agenților atmosferici sau altor cauze etc., iată fapte care ar putea să aibă mare înrâurire asupra felului amenajerii, mai ales a pădurilor anormale din România. Această continuare periodică a amenajamentului nu este o revizuire pur și simplu a lui, ci este o lucrare nouă, bazată pe situațiunea nouă, creată prin schimbarea condițiunilor culturale, economice și sociale.

Procedând în felul acesta și renunțând la subtilități care sunt la locul lor acolo unde sistemul s'a născut, s'a practicat și se practică — cititorul atent poate a înțeles că am schițat în liniile lui mari sistemul lui Judeich — vom reuși, fără a impune proprietărilor sacrificii nejustificate, să trecem încetul cu încetul dela starea anormală în care ne aflăm, la cea normală pe care o dorim.

Réflexions sur le rapport du Conseil technique des forêts

Dans son rapport annuel le «Conseil technique des forêts» fait la critique des méthodes d'aménagement usitées jusqu'à présent en Roumanie. Celles méthodes, au fond, n'aménageaient rien et perdaient tout-à-fait de vue le but principal de l'aménagiste : la normalisation des forêts. Le Conseil technique propose l'abandon de celles ainsi dites «révolutions transitoires» et demande la normalisation immédiate des forêts par l'adoption et l'application d'une révolution normale.

L'auteur, tout en reconnaissant l'abus qu'on a fait et qu'on fait encore de ces révolutions transitoires, trouve pourtant que par l'application immédiate et sans conditions des révolutions normales à des objets absolument anormales, on imposerait aux propriétaires des sacrifices injustes et se prononce pour la normalisation graduelle, qui renonce surtout à des révolutions transitoires fixées d'avance.

Dans ce but il propose l'adoption ces méthodes d'aménagement qui

s'abtiennent à disposer dès maintenant pour un avenir éloigné et se contentent à prendre des mesures pour un temps limité, tenant compte des conditions culturelles, économiques et sociales du moment.

Ueberlegungen gelegentlich eines Jahresberichtes des forsttechnischen Rates.

In seinem Jahresbericht unterzieht der technische Forstrat unter anderem die bisher in Rumänien üblichen Einrichtungsmethoden seiner Kritik. Diese Methoden im Grunde richteten nichts ein und verloren den Hauptzweck des Einrichters, nämlich, die Normalisierung des Waldes vollständig aus dem Auge. Der Forstrat schlägt vor die sogenannten «vorübergehenden Umtriebe» aufzugeben und verlangt die sofortige Normalisierung der Wälder auf Basis normaler Umtriebe, die der Wirtschaft unbedingt unterzustellen seien. Der Verfasser stellt sich auf die Seite des Forstrates und anerkennt den Unfug der mit diesen Uebergangsumtrieben begangen worden ist, ist aber der Ansicht, dass durch sofortige und unbedingte Unterstellung von normalen Umtrieben in ganz abnormalen Wäldern den Besitzern ungerechtfertigte Opfer auferlegt wurden. Deshalb erklärt er sich für einschrittweises Vorgehen. Er verlangt namentlich darauf zu verzichten, schon heute zu bestimmen, in welcher Zeitspanne die jetzigen Bestände zu nutzen seien. Zu diesem Zwecke schlägt er jene Einrichtungsmethode vor, welche davon absieht, heute für eine entfernte Zukunft zu disponieren und die sich damit begnügt ihre Massregeln für beschränkte Zeit zu nehmen, natürlich unter steter Berücksichtigung der augenblicklichen kulturellen, wirtschaftlichen und sozialen Verhältnisse.

PROBLEMA FONDULUI BISERICESC DIN BUCOVINA.

de MIHAI BOLDUR
Inginer Consilier silvic

Care motive îl vor fi determinat pe împăratul Iosif al II-lea ca în anul 1783 să ia din administrația mănăstirilor bucovinene întinsele lor păduri și moșii și să creieze din aceste averi fondul religios gr. or. (denumirea de «Fond Bisericesc» este postbelică), pentru ca venitul acestuia să-l destine iarăși necesităților bisericesti și școlare ale Bucovinei, nu putem ști exact. Presupunem însă, că guvernatorul de pe atunci, generalul Enzenberg, văzând gospodăria mănăstirilor noastre de pe acele vremuri, ce probabil nu prea inspira încredere, s'a lovit fără să vrea de această problemă care reclama o soluționare.

Rezolvirea problemei, indiferent dacă ideia a fost concepută de guvernatorul Enzenberg sau de autoritățile superioare din Viena, s'a făcut — trebuie să recunoaștem, — în mod foarte loial, întrucât nimeni nu-l putea opri pe împăratul Iosif al II-lea să etatizeze aceste moșii, în loc de a le pune sub o administrație conștientă și de a spori veniturile lor în avantajul bisericii și școlii din Bucovina.

Că aceste venituri vor fi fost la început mici este desigur adevărat, nu mai puțin adevărat este însă că administrația austriacă a îngrijit în mod ireproșabil atât de păduri cât și de nevoile cultului ortodox. Dovadă: utilajul economic de astăzi atât al pădurilor fondului (drumuri, c. f. forestiere, reședințe de ocol, etc.) cât și acela al Eparhiei Bucovinei (case parohiale, biserici, etc.).

Mai mici sunt contribuțiunile administrației Fondului pe teren școlar, cu toate că și în această direcție au rămas urme (2 licee în Cernăuți, liceul din Suceava, etc.).

Este adevărat că influența autorităților bisericesti în administrația acestui fond era aproape inexistentă, întrucât consistoriul arhiepiscopesc din Cernăuți abia avea dreptul a-și da opinia în chestiuni de înstrăinări și chestiuni bugetare, fără însă ca această opinie să fi fost obligatorie pentru administrația Fondului Bisericesc.

Cu toate acestea, în cursul acestei administrații n'au fost semnalate abuzuri de o importanță oarecare, nu s'au întâmplat cum

zicem noi astăzi panamale, din contră, averea a fost sporită prin diferite cumpărări noi, etc. și bine administrată.

Ceea ce pentru noi Români era dureros era împrejurarea că această administrație a fondului nu era românească și până în anii din urmă reprezenta o fortăreață germană, în care Români greu pătrundeau, în special în funcții mai importante. În tot timpul nu mai 2 români : dr. Onesim Turcan și dr. Corneliu Homiuca, juriști în serviciul de contencios al Fondului, au ajuns la funcțiile mai importante de consilieri de administrație.

După unire, Fondul Bisericesc a trecut mai întâi la resortul Agriculturii și Domeniilor din administrația Bucovinei, a fost așa zicând etatizat, pentru ca peste câteva luni să se constituie din nou într'o direcție independentă specială pentru administrația Fondului Bisericesc.

Independența acestei administrații s'a desființat mai târziu, revenindu-se până în oarecare măsură la modul de administrație austriac, adică supunându-se administrației Statului, pentru ca în cele din urmă după votarea legii bisericești, administrația Fondului devenind iarăși independentă să revină Eparchiei Bucovinei, Statul rezervându-și numai controlul.

Vedem, că dela unire încoace fondul bisericesc a trecut prin patru faze administrative, alternându-se administrația statului cu administrația independentă.

Că aceste schimbări n'au fost prielnice unei bune administrații este desigur adevărat și numai din cauza creșterii continue a prețurilor lemnului și fundamentului bun administrativ, s'a putut evita până acum o debandadă administrativă mai mare.

În ceea ce privește administrația independentă ce se exercită de aproape 6 ani de către Eparhia Bucovinei prin adunarea eparhială și consiliul eparhial, critica cea mai potrivită mi se pare cea făcută de profesorul universitar Alexe Procopovici, care în una din adunările eparhiale trecute, a spus: «din cauza pădurilor nu se văd bisericile». Eu aș mai completa acest motto prin inversarea cuvintelor zicând «din biserică nu se pot vedea pădurile».

Prin aceste 2 propozițiuni sunt în general caracterizate scăderile în administrația fondului bisericesc, întrucât nu ni se pare nici posibil nici oportun pentru biserică — ca aceasta în loc să fie ferită de orice conflicte lumești, cum sunt conflic-

tele administrative – să fie agrevată de întreg angrenajul administrativ reclamat de administrația centrală și cele 30 ocoale silvice ce administrează cele 240.000 ha pădure. Când administrația pădurilor este în fiecare caz angrenată de subtilități tehnice, ce scapă câte odată și specialiștilor cu experiență, cum ar fi posibil ca adunarea eparhială, constituită din preoți și mireni nespecialiști să poată hotărî just în atari chestiuni?

Referenți în secția economică a consiliului eparhial sunt 2 preoți, pentru care am dealtfel cea mai desăvârșită considerațiune. Trebuie să conceedă singuri însă, că nu sunt în măsură a studia în mod critic propunerile de ordin tehnic și administrativ ale Direcțiunii Fondului, așa că aproape totul ce supune această direcție spre aprobare, vine fără observațiuni înaintea consiliului eparhial, care trebuie să hotărască adesea de urgență fără a avea la dispoziție o critică a subiectului. Ori cât de luminați ar fi membrii consiliului eparhial, critica este absolut necesară pentru a se putea hotărî în deplină cunoștință de cauză.

La acest inconvenient se mai adaugă și ingerințele ce se exercită din diferite părți asupra personalului administrativ și asupra consiliului eparhial, știut fiind că în adunarea eparhială a Bucovinei mulți dintre membrii ei sunt oameni politici, cari nu totdeauna sunt în stare să abandoneze interesele partizanilor. Dar chiar fără a fi oameni politici, aproape fiecare dintre membrii adunării eparhiale are neamuri, prieteni, etc., pentru care fără să vrea trebuie să exercite adesea oarecari influențe, ce pot fi dăunătoare administrației.

Vine apoi chestiunea personalului, care este foarte stingheritoare pentru o bună administrație, întrucât aceasta fiind supus forurilor de judecată prevăzute în legea de organizare a Corpului silvic, Consiliul Eparhial nu are la dispoziție măsuri coercitive imediate pentru a forța la caz de nevoie acest personal la executarea exactă a serviciului.

În administrarea fondului bisericesc lipsește deasemenea așa numitul supra control, care la Stat se exercită de organele Ministerului Domeniilor și care este pe cât de necesar pe atât de eficace în special ca control preventiv.

Din cauza acestor scăderi administrative, care dealtfel au existat și înainte, s'a produs în anul 1930, când criza lemnului a început a se resimți, nu numai o scădere vertiginoasă a veniturilor

dar chiar deficite considerabile la unele lucrări în regie (la fiecare metru ster lemn de foc: 42 lei pierdere după cum am dovedit-o în Adunarea eparchială).

Ori, atare lucru nu s'ar fi putut întâmpla, sau cel puțin nu în astfel de măsură — considerând utilajul economic al fondului: c. f. forestiere, drumuri, etc., — dacă ar fi existat un supra control preventiv, întrucât nu este permis a se angaja lucrări în regie de zeci de milioane fără a avea asigurată desfacerea produselor cu un preț rezonabil.

În atari chestiuni nu este posibil a lucra fără puncte de reper.

Ori, îndrumările pe care Direcția Fondului trebuia să le capete de la autoritatea superioară, în acest caz Consiliul Economic, au lipsit, întrucât nu se poate cere referenților economici, cari de m. serie sunt teologi, chiar foarte buni, ca ei să aibă aceste prevederi de ordin silvic-economic.

Numai prin această lipsă de competență în materie se explică faptul că referentul economic n'a putut da în adunarea eparchială recentă nici o explicație, nici pentru pierderile la regia lemnului de foc, nici pentru faptul că 5 ocoale silvice au soldat cu deficite considerabile etc. etc. când toate acestea chestiuni trebuiau să-l preocupe chiar în cursul anului bugetar când poate s'ar fi putut lua măsuri de îndreptare.

Lipsa de competență în materie silvic-economică este mai mult decât justificată, chiar la un eminent profesor de la facultatea de teologie precum este de-l referent șef al secției economice. Împrejurarea, în sine, aduce însă dovadă tezei mele în ceea ce privește scăderile administrative la Fondul Bisericesc.

Pentru moment, administrația Fondului Bisericesc după ce a epuizat fondurile de rezistență, de creșterea averii etc. și cele 50 milioane lei împrumutate pe termen scurt de la bănci, se sbate neputând face față obligațiilor ca plata funcționarilor, preoților, pensiilor și cheltuelilor inexorabile de exploatare. Criza de numerar necesar plăților zilnice devine din zi în zi tot mai insurtabilă, fără speranțe de îndreptare în timp mai apropiat.

Soluționarea problemei Fondului Bisericesc în tot complexul ei reclamă incontestabil urgență și după părerea mea nu se poate face fără ajutorul statului, care în situația de astăzi vrând nevrând trebuie să-și exercite datoria de suprem protector

al acestei instituții publice de o importanță culturală și economică covârșitoare, nu numai pentru Bucovina, ci pentru întreaga țară.

După mine, această problemă nu se poate soluționa decât prin următoarele două măsuri și anume:

1. Una momentană, pentru procurarea numerarului necesar, de aproximativ 200.000.000 lei, prin emiterea de obligațiuni pe termen lung sub girul statului.

2. Reglementarea fundamentală a administrației Fondului Bisericesc, în ceea ce privește controlul și răspunderile în așa fel, ca ea să poată garanta venituri fie și mai modeste însă continue, cu care să se poată face față atât plății cuponului dela datorie cât și obligațiilor curente ale acestui Fond.

În situația administrativă de astăzi, cred că problema nu poate fi rezolvată, întrucât fără o garanție serioasă în ce privește administrația, procurarea unui împrumut nu ni se pare posibilă.

Le problème du Fonds des églises de Bucovina

L'administration autonome du Fonds des églises de Bucovina, sans le contrôle efficace de l'État, comme elle se présente aujourd'hui après l'anexion de cette province, est à peu près l'organisation donnée en 1783 par l'Empereur Joseph II. Cette administration des biens, en grande partie forestiers, présente aujourd'hui des multiples lacunes.

D'abord le Conseil de l'éparchie, par sa composition tout à fait cléricale, manque de compétence dans les questions de technique forestière. Puis il n'existe pas un contrôle effectif des services forestiers et surtout le contrôle préventif d'ordre financier.

Cette année de crise, les défauts ont été évidents, l'administration est déficitaire et les difficultés d'ordre financier peuvent être surmontées seulement par l'intervention de l'État.

La conclusion de l'auteur est pour l'intervention de l'État même dans l'administration proprement dite des forêts.

Das Problem des Religionsfonds in der Bukowina

Die Selbstverwaltung—ohne tatkräftige Kontrolle von Seiten des Staates—des Religionfonds in der Bukowina, die noch heute besteht so wie sie im Jahre 1783 durch Josef II geschaffen wurde, hat manche Mängel welche der Verfasser darlegt. Erstens hat der oberste Verwaltungsrat in welchem sich nur Theologen

befinden nicht die nötige Kompetenz in allen forstlichen Fragen. Ausserdem fehlt die tatsächliche Kontrolle der forstlichen Behörden und im Besonderen die vorbeugende Kontrolle finanzieller Natur.

Diese Mängel wurden besonders fühlbar in kritischen Jahren, wie Z. B. in unseren Tagen: die Wirtschaft ergibt Defizite und die Fondsverwaltung steht vor finanziellen Schwierigkeiten welche ihre Lösung nicht finden können ohne Eingreifen des Staates.

Aus diesem Grunde empfiehlt der Verfasser das Eingreifen auch in die eigentliche Forstverwaltung.

DOCUMENTĂRI-COMENTARII

CUBAJUL ARBORETELOR

DUPĂ METODA LUI ZETZSCHE.

de ION MOLDOVAN.

Metoda lui Zetzsche cu piețe de cubaj cercuale este prea puțin cunoscută în practică, cu toate că aflarea volumului masivelor cu această metodă prezintă atât foloase tehnice cât și economice.

Pentru a putea aprecia avantajele ei, punând-o față'n față cu metoda piețelor de cubaj cu forme dreptunghiulare, facem mai întâi o expunere detaliată despre felul cum se lucrează cu ea, dobândind astfel elementele necesare pentru comparație.

Având de lucru cu piețe de cubaj în formă de cerc se vor proiecta suprafețe exprimabile prin cifre rotunde și divizibile cu zece, precum sunt: 100, 200, 250, 500 și 1.000 m².

Din formula $S = r^2 \pi$ obținem pentru fiecare din suprafețele preconizate, următoarelor valori:

$$\begin{aligned} \text{Pentru } S &= 100 \text{ m}^2, & r &= 5.64 \text{ m} \\ \text{» } S &= 200 \text{ m}^2, & r &= 7.98 \text{ »} \\ \text{» } S &= 250 \text{ m}^2, & r &= 8.92 \text{ »} \\ \text{» } S &= 500 \text{ m}^2, & r &= 12.61 \text{ »} \\ \text{» } S &= 1000 \text{ m}^2, & r &= 17.845 \text{ »} \end{aligned}$$

Valorile lui r reprezintă lungimile cu care vom opera, folosindu-ne pentru raportarea lor pe teren de rulete sau prăjini.

Prăjina, ca instrument de măsurarea distanțelor, are avantajul,

că poate fi deservită de un singur lucrător, pe câtă vreme la ruletă este nevoie de doi lucrători și considerând, că cea mai mare rază ce poate fi raportată pe teren cu o prăjină deservită de un singur lucrător este cea corespunzătoare suprafeței de 200 m^2 , adică lungimea de 7.98 m , pentru demonstrația proiectată ne oprim asupra acestei suprafețe ca piață de cubaj.

Întreaga suprafață a arboretului, al cărui volum se va determina, trebuie să ne-o închipuim împărțită în dreptunghiuri egale așezate unul lângă altul, construind în mijlocul fiecăruia câte un cerc de încercare în felul arătat în figura 1, dacă suprafața pădurii are formă dreptunghiulară și conform cu figurile 2 și 3, când planul pădurii are formă neregulată.

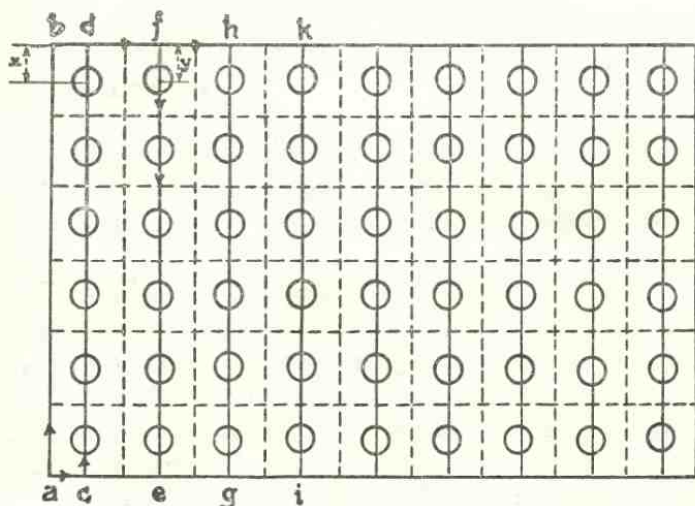

Fig. 1.

Din aceste schițe se vede, că cercurile formează rânduri paralele cu câte o latură a figurii (figura 1), în regiuni de munte normale pe direcția curbelor de nivel (figura 2) sau chiar în sensul acestor curbe (figura 3), în caz de pante rezezi când este vorba să înlesnim echipelor, umbletul.

Distanța rândurilor este egală cu baza dreptunghiului, iar distanța cercurilor cu înălțimea lui.

Pentru simplificarea operațiunilor se va căuta a se face toate măsurătorile în lungimi cu prăjina de 7.98 m , care servește și la

construirea cercurilor de cubaj, evitând orice alte instrumente auxiliare, care ar complica numai lucrarea fără a aduce foloase practice.

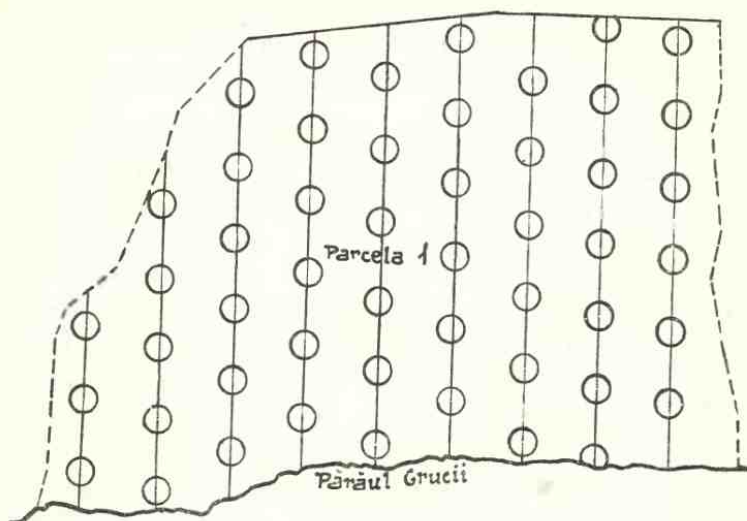

Fig. 2.

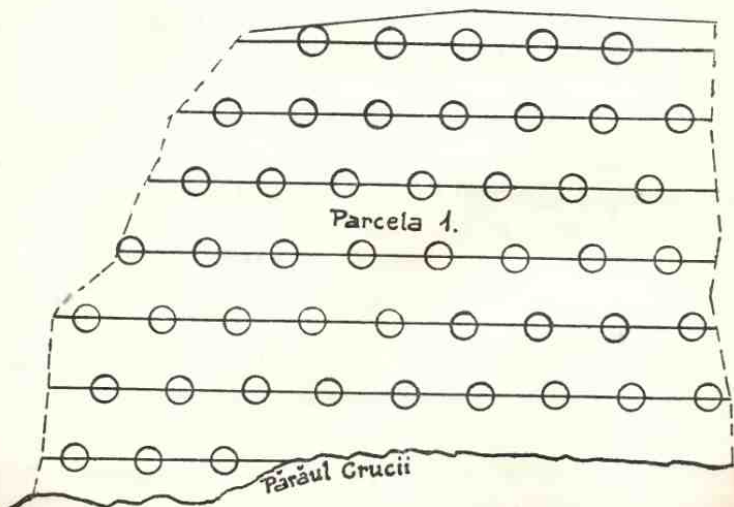

Fig. 3.

Din acest motiv, se vor lua atât rândurile cât și cercurile la distanțe de câte 6 prăjini, adică la $6 \times 7.98 = 47.88$ m, reprezen-

tând această distribuție a cercurilor de cubaj un raport de $11,40/0$ din suprafața masivului.

La executarea lucrărilor este nevoie de o echipă compusă dintr'un pădurar pentru purtarea carnetului, un compasist, un «prăjinar» și un om de legătură, iar ca unelte, în afară de prăjină, de o busolă mică de buzunar pentru orientare, un compas forestier și mai multe bucăți de cretă.

La începerea operațiunilor omul de legătură va fi instalat în punctul «a» (figura 1) fiind îndrumat să parcurgă linia «a b», care formează granița masivului și din 20 în 20 pași să dea câte-un strigăt de «hop, hop» întors cu fața înspre linia «c d», iar atunci când i-se va răspunde cu «ceerc» să se oprească până ce i-se va comunica avizul de pornire cu «înainte», iar tot la a doua sau a treia oprire se măsoară cu pasul distanța până la echipa de lucru controlând dacă direcția echipei de lucru este bine ținută.

Cu aprecieri din vedere se va construi apoi în punctul «a» o normală pe linia «a b», măsurând în direcția obținută 3 prăjini adică o lungime egală cu jumătate din baza dreptunghiului determinând astfel punctul «c». În acest punct, făcând o întoarcere de 90^0 spre stânga se va ridica o nouă normală, obținând direcția liniei «c d», adică a primului rând de cercuri paralel cu linia «a b». Dacă din punctul «c», purcezând înspre punctul d, se vor măsura alte 3 prăjini se va obține centrul primului cerc de încercare.

Aci se va opri echipa de lucru și fixând cu un țaruș sau cu două dungi trase în formă de cruce pe pământ centrul pieței de cubaj, operatorul (pădurarul) va însemna într'un loc potrivit al carnetului la rubrica «Observațiuni» sau chiar în stânga sus deasupra rubricelor numărul cercului în formă de linioară, în felul cum se înscriu arborii inventariați în carnet la rubrica corespunzătoare grosimii lor.

În acest timp prăjinarul va începe construirea cercului, așezând prăjina cu un capăt în centrul cercului și ținând-o de celalt capăt, la nevoie ridicând-o la orizontal va arăta «compasistului» arborii ce trebuiesc inventariați, adică pe cei ce cad în cuprinsul cercului cu raza de o prăjină. Reîntorcându-se apoi în centrul cercului, va construi o a doua rază la 35^0-45^0 dela direcția anterioară. Mai repetă această operațiune încă de 2-3 ori și în masive cu vârstă

înaintată, adică cu arbori mai rari construirea cercului este terminată.

Numai în arborete mai tinere și deci cu arbori mai deși este nevoie să fie sporit numărul razelor.

După inventarierea materialului lemnos de pe suprafața întâiului cerc, șeful echipei orientându-se după busolă și după omul de legătură va căuta direcția în care trebuie să porceadă fixându-și în depărtare obiecte distincte ce se pot deosebi și vedea clar, precum: un copac mai gros, lemn căzut sau rupt, un lămiș, o piatră sau stâncă, etc.

În direcția acestor obiecte își va îndruma lucrătorii, lăsându-i să măsoare înainte 6 prăjini până la centrul cercului al doilea, dând totdeauna semnalul de plecare convenit omului de legătură.

Tot odată cu măsurarea distanțelor dintre cercuri, prăjinarul va marca cu cretă arborii aflați dealungul liniei parcurse, pentru ca omul de legătură să o poată regăsi la reîntoarcere, când va face legătură cu echipa ce va opera pe rândul al doilea de cercuri (f e).

În capătul liniei «c d» se va ridica o normală în direcția liniei «d f», măsurând 6 prăjini până în punctul «f» și construind din acest punct o nouă normală la dreapta, se va obține direcția celui al doilea rând de cercuri (f e).

Din punctul «f» până la centrul întâiului cerc din rândul «f e» se va măsura o distanță egală cu 6 prăjini $x = y$, realizând prin aceasta o repartizare cât mai perfectă a cercurilor pe suprafața pădurii.

Când distanțele se măsoară pe pante, se va calcula pe baza unghiului de înclinație lungimile corespunzătoare, întrucât posibil exprimabile și acestea în prăjini sau părți din prăjini, pentru a înlesni măsurătoarea.

La șes și în regiuni cu pante mici sau chiar la munte cu pante repezi, însă cu rândurile cercurilor orientate în sensul curbelor de nivei (schita 3), este suficient dacă măsurătorile distanțelor se fac cu pasul înlesnind și mai ales accelerând lucrările fără prejudicii apreciable în exactitatea cubajului.

La determinarea centrului cercurilor nu se va da curs nici unei aprecieri subiective, de aceea șeful echipei nu se va lăsa tentat de desimea, grosimea, creșterea frumoasă sau alte calități superioare ale porțiunii de masiv din dreapta sau stânga rândurilor de cercuri, ci se va ține strict de linia orientată după omul de

legătură și compas, chiar și atunci dacă în cuprinsul vreunui cerc nu s'ar găsi nimic de inventariat.

Se pot face economii la cheltueli, dacă se lucrează deodată cu două echipe, neavând nevoie în acest caz decât de un singur om de legătură, considerând, că echipa II se poate orienta după cea dintâi.

Dat fiind faptul, că fiecare echipă are asupra sa câte o busolă, s'ar părea că se poate renunța la omul de legătură servind numai busola pentru orientare. Traducând această prezumție în practică, ne vom convinge, că nu ne putem lipsi de omul de legătură, altfel comitem greșeli inadmisibile.

Făcând în baza celor expuse, o comparație cu metoda de cubaj cu piețe dreptunghiulare, ca cea mai răspândită în practică, vom găsi că metoda Zetzsche are următoarele avantaje:

1. Repartizarea cercurilor de cubaj pe întreaga suprafață a masivului se face aproape mecanic, fără să fie nevoie de multe cunoștințe tehnice și practică îndelungată indispensabile unui operator cu piețe dreptunghiulare.

2. Construirea pe teren a cercurilor este cât se poate de simplă și ușor de executat, pe câtă vreme piețele dreptunghiulare cu construirea pe teren de unghiuri drepte, de linii drepte, de compensări de unghiuri și distanțe reclamă neapărat cunoștințe ingineresti

3. Se realizează economii în cheltuelile lucrărilor, dovedind aceasta cu date reale culese cu ocaziunea aplicațiunii pe teren a metodei Zetzsche.

Luând ca bază de calcul o suprafață totală a piețelor de cubaj de 15 ha, împărțite în 750 cercuri a 200 m^2 sau la metoda cu piețe dreptunghiulare în 30 piețe a 5000 m^2 vom găsi că:

a) Operând cu metoda Zetzsche cu două echipe și având în vedere capacitatea de muncă a acestora, care este de 120 cercuri pe zi, pentru inventarierea întregii suprafațe avem nevoie de $6\frac{1}{4}$ zile de lucru plătite precum urmează:

2 pădurari, șefi de echipe, cu câte $6\frac{1}{4}$ zile de lucru a lei 150 la zi =	lei 1.875
5 lucrători cu câte $6\frac{1}{4}$ zile de lucru a lei 100	
la zi =	» 3.125
	<u>Lei 5.000</u>

b) La metoda cu piețe de cubaj dreptunghiulare pentru construirea pe teren a piețelor de cubaj în număr de 30 este nevoie de: un inginer cu 4 zile de lucru cu recunoașterea terenului cu tot a lei 1000 = lei 4.000
 Doi lucrători cu câte 3 zile de lucru lei 100 = » 600
 La lucrările de inventariere:
 1 pădurar cu 10 zile de lucru à lei 150 = . . » 1.500
 1 lucrător (compasist) cu 10 zile de lucru à lei 150 = » 1.000
 Lei 7.100

Rezultă: lei 7.100 față de lei 5.000.

Deci: o economie de 30 %.

4. În baza constatărilor făcute asupra capacității de lucru a echipelor și mai ales pentru motivul că nu este nevoie de prealabile recunoașteri de teren pentru alegerea punctelor unde se vor lua piețele cu metoda Zetzsche, se poate executa lucrarea în termen mai scurt, făcând economii și în timp, ceea ce în multe cazuri este bine apreciat.

5. În arborete cu caractere deosebite, cum se găsesc pretutindeni în regiunea de munte, nici un practicant, ori câtă rutină ar avea, nu poate imprima piețelor de cubaj media tuturor însușirilor caracteristice atât de exact ca și cercurile de cubaj respirate uniform într'o rețea deasă pe întreaga suprafață și în consecință în măsură a ne da o mai mare precizie.

Concluzia, care se desprinde din cele arătate, este că în arborete cu vârste și creșteri variate, cu consistență și amestec de esențe neregulat, cu înălțimi și forme de arbori diferite, metoda Zetzsche merita să aibă întâietate necondiționată.

Cubage des peuplements après la méthode de Zetzsche

L'auteur, après une constatation préalable que la méthode de Zetzsche est très peu connue, fait la description sommaire des principes de cubage par placettes d'essais de forme circulaire et met en évidence les avantages de cette méthode. Après l'exposé de la technique de cette méthode, l'auteur arrive à la conclusion que le calcul par la méthode qu'il préconise est liée d'une économie de 30 % de temps et de frais, par rapport à la méthode usuelle.

L'auteur recommande la méthode de Zetzsche comme très indiquée à employer dans les peuplements mélangés.

Bestands-Kubierung nach der Methode von Zetzsche

Verfasser stellt zuerst fest dass die Methode Zetzsche nicht besonders bekannt ist. Es folgt die summarische Beschreibung der Kubierung mit Hilfe von kreisförmigen Probeflächen welchen er gegenüber den rechtwinkligen Probeflächen mancherlei Vorzüge zuschreibt.

Wenn der Verfasser im Weiteren die Anwendung der Methode im Walde auseinandersetzt, kommt er zum Schluss das dieselbe etwa 30% Ersparung an Arbeit im Vergleich mit den sonst bekannten Methoden ermöglicht.

Der Verfasser ist der Ansicht dass die Methode Zetzsche überall da angezeigt sei wo es sich um gemischte Bestände handelt, um ungleichalterige und um solche in welchen die Wuchskraft von Ort zu Ort wechselt.

C R O N I C A

VI-a excursie fitogeografică internațională din România.

În acest an a avut loc în România în cursul lunii Iulie a 6-a excursie internațională botanică, la care au luat parte un număr de 21 de membrii din diferite țări. Dintre participanți, cităm: prof. Brockmann=Lerosch și E. Rübél din Zürich, cunoscuți autori în literatura de geografie botanică, prof. K. Domin dela Universitatea din Praga și președintele Societății de dendrologie cehă, prof. Pevalek dela Facultatea silvică din Zagreb, prof. Szafer un monograf cunoscut al Iari-celui, etc.

Excursiunea a fost condusă de prof. Al. Borza din Cluj, care a alcătuit un itinerariu extrem de instructiv și a pregătit un bogat material documentar pentru demonstrarea centrelor importante floristice vizitate.

Excursiunea a atins următoarele puncte:

Muntele Domugled cu arboretele de *Pinus pallagsiana*, pădurile dela Comana, ascensiunea munților Bucegi, vizitarea stepei dobrogene pe traectul Constanța=Bazargic, plantațiunile dela Caraomer, împrejurimile Balcicului, insulele de fag de pe Valea Batovei, pădurea de dela Ekrene, vile Cavarna, Capul Caliacra, nisipuri maritime, Delta și Insula șerpilor, ascensiunea Ceahlăului și clipelor calcare dela «Pietrele Roșii», Turbarii la Borsec, stepe și rezervațiuni în jurul Clujului, Cheile Turzei.

În vederea bunei reușite a acestei excursiuni, Casa Pădurilor a oferit un larg concurs, punând la dispozițiunea Congresului aparatul său administrativ în vederea conducerii membrilor în păduri.

În București, membrii Congresului au fost oaspeții de o zi ai Societății Progresul silvic. În ziua de 5 Iulie s'a făcut excursiunea în pădurile dela Comana sub conducerea d-lui dr. M. Drăcea, care a dat explicațiunile necesare. Cu acest prilej, d-l M. Petcuț a comunicat congresiștilor date asupra climatului regiunii, iar d-l dr. Chiriță a făcut numeroase profile de soluri, în fața cărora a dat explicațiuni interesante și aplaudate de auditor. Excursiunea a fost organizată sub conducerea d-lui ing. Petre Ioan Subdirector general al CAPS, un bun cunoscător al regiunii, ajutat fiind de d-l ing. Nedelcovici, director silvic, ing. Corbeanu, șeful Ocolului și Gh. Ionescu, fost șef al ocolului.

În Dobrogea, excursioniștii au vizitat plantațiunea dela Caraomer, unde li s'a făcut o expunere verbală de subsemnatul și împreună cu d-l ing. Popa șeful ocolului Balcic au fost conduși pe Valea Batovei.

Ascensiunea pe Ceahlău a fost organizată de d-l ing. Bunescu, director silvic, cu o minunată pricepere, la reușita cărei întreprinderi au dat concursul d-nii ing. Sfetcovici și Hanner. Casa Pădurilor a fost reprezentată prin d-nii ing. M. Petcuț și M. Rădulescu. Discuțiunile asupra laricelui au fost extrem de instructive și date foarte importante asupra răspândirii acestei specii au fost aduse de d-l ing. M. Rădulescu.

La Pietrele Roșii d-l M. Petcuț aduce lucruri interesante asupra frasiului de altitudine, iar d-l ing. Gheorghies și-a dat silința a îngriji de buna pază a rezervațiunei create aci.

Din aprecierile exprimate de membrii Congresului, fie în discuțiuni, fie în diferite cuvântări ocazionale, se deduce că au rămas plăcut impresionați de buna organizare a serviciului nostru silvic, de buna pregătire a personalului silvic și de lucrările executate de serviciul silvic.

Această excursiune a oferit un minunat prilej oamenilor de știință să cunoască țara noastră și astfel se face un prim pas pentru introducerea florei noastre în știința generală. D-l prof. Al. Borza a depus o muncă titanică pentru buna reușită a acestei excursiuni și cu o competență deosebită a dat totdeauna explicațiunile necesare. Pentru opera îndeplinită merită să fie felicitat călduros și noi ca români suntem datori a-i mulțumi cu recunoștință.

Dr. C. G.

RECENZII

Cu prilejul excursiei fitogeografice internaționale din România din acest an, s'au publicat numeroase dări de seamă asupra florei ținuturilor parcurse, dintre care menționez:

Al. Borza.

Die Vegetation und Flora Rumäniens.

Vegetația și Flora României.

În această lucrare de l prof. Borza expune botaniștilor străini sub o formă succintă, o privire generală asupra literaturii floristice publicate relativ la flora noastră și asupra vegetațiunii României.

La început se dau condițiunile de dezvoltare ale vegetațiunii, stațiune și climat, după care se trece la arătarea succesiunii vegetațiunii și grupării ei asociative pe zone. Grupările asociative se prezintă fie ca o consecință a evoluțiunii istorice a vegetațiunii sau a influențelor exercitate în un timp mai mult sau mai puțin îndelungat de ani.

Statistica plantelor bine determinate la noi ne arată în România 3.290 de specii din 9.395 aflate în Europa, plantele lemnoase dela noi sunt reprezentate prin 227 de specii adică 6,9% din speciile aflate la noi.

Din punct de vedere geografic, în flora României avem mai multe grupe:

Elemente ale florei Europei centrale, din care fac parte și cei mai răspândiți arbori și arbuști ai câmpiei: *Salix*, *Populus*, *Carpinus*, *Corylus*, *Betula*, *Fagus*, *Quercus* (*robur*), *sessiliflora*, *Ulmus*, *Crataegus*, *Acer* *campestre*, *Tilia* *parvifolia*, *Cornus* *mas*, *Fraxinus*, *Viburnum*, *Abies*, *Taxus*, *Ulmus* *montana*, *Juniperus*, *Acer* *platanoides*, *A.* *pseudoplatanus*, *Vaccinium* *myrtillus*, *Pinus* *montana*, etc.

Elemente arctice-alpine și boreale: *Picea*, *Pinus* *cembra*, *Loiseleuria* *procumbens*, etc.

Elemente balcanice: *Tilia* *tomentosa*, etc.

Elemente caucaziene: *Corylus* *cornuta*, *Fagus* *orientalis*, *Syringa* *vulgaris*, *Fraxinus* *holotricha*, *Pirus* *elaeagnifolia*, etc.

Elemente mediteraniene: *Pinus* *pallasiana*, *Celtis* *australis*, *Ruscus* *aculeatus*, *Fraxinus* *ornus*, *Tamus* *communis*, etc.

Din lista prezentată aflăm un mare număr de plante caracteristice ținutului nostru sau care depășesc prea puțin teritoriul nostru.

Teritoriul României este împărțit apoi în mai multe provincii cu flore unitare: Ținutul Rodnei, Bistriței, Flișul moldavo-transilvănean, Bucegi și țara Bârsei.

Hărgăhita și Munții Perșani, Alpii transilvăneni, Cerna și Mehedinți, Bihorul, Țibleş=Lăpuș, Câmpia transilvăneană, Crișul și Tisa, Oltenia, ținutul păduros din Muntenia, stepele Munteniei, ținutul păduros moldavo-basarabeian, stepa moldavo-basarabeiană = nordică, Bucovina=Pocutia, Buceag, stepa Dobrogei, Munții Dobrogei, Insula șerpilor, Delta Dunărei. Județul Caliacra, platoul sud-vestic din Dobrogea.

Al. Borza.

Botanischer Führer durch die Umgebung von Herkulesbad bis an die Donau.

Vademecum botanic în împrejurimile Băilor Herkulane.

Arboretele din Banat au cu totul altă faună decât cele din restul țării, datorită multor elemente mediteraniene ce pătrund aici, precum și altor cauze.

În asociația Fagetumului găsim elemente din zona stejarului și anume: *Tilia argentea*, *Acer campestre*, *Carpinus betulus* și mai ales *mentalis*, *Fraxinus ornus* iar ca Liane: *Clematis vitalba* var *bacetica*, *Vitis vinifera*, *Tamus communis* etc.

În pădurea propriu zisă de fag avem ca plante erbacee: *Saxifraga rotundifolia*, *Panitaria affio*, *Scutellaria altissima*, *Physocaulis nodosus*, *Asperula taurina*, *Lunaria pachyrrhiza*, *Aposeris foetida*, etc.

În locurile mai luminate ale pădurii de fag, înspre vârful Domugledului găsim *Juniperus communis* și *nana*, *Cotoneaster integerrima*, *Viburnum lantana*, *Spirea*. De un interes deosebit sunt arboretele de *Corylus colurna*, unde găsim exemplare frumoase înalte și cu trunchiul drept.

Pe locuri stâncoase predomină specia rară *Pinus pallasiana*, care formează ar-

borete rărite și mai rareori consistente. Formele de pe stânci cu coronament lătit dau peisajului local un aspect meridional. Pe vârful Domugledului găsim adevărată *Macchia* formată din *Fraxinus ornus*, *Syringa vulgaris*, *Cotinus coggyria*, *Viburnum opulus*, *Cotoneaster integerrima*, *Crataegus*, *Lonicera xylosteum*, etc.

La Cazane găsim pădurea de stejar de amestec:

Quercus conferta, *sessiliflora*, *pubescens*, *pedunculata*, *Carpinus betulus*, *Corylus avellana*, *Acer tataricum*, *Acer campestre*, *Acer monspessulanum*, *Celtis australis*, *Juglans regia*, *Fraxinus ornus*, *Syringa*, *Rhus cotinus* etc.

Aci avem a doua stațiune din țară p. *Pinus pallasiana*.

Z. C. Panțu și C. Popescu.

Das Botanische Institut in Bukarest (Cotroceni).

Institutul Botanic din București.

Prima grădină botanică a fost făcută în 1851, datorită lui Carol Davila, de către prof. Ulrich Hoffman, care a fost primul director. În 1867 este numit dr. Dimitrie Grecescu. Actuala grădină este instalată în locul dela Cotroceni dela 1885. În 1882 se înființează la Muzeul de Istorie Naturală o secțiune botanică, organizată de dr. Brandză. Secțiunea însă a ars. În 1891 secțiunea botanică a Muzeului fuzionează cu Grădina botanică și devine Institut botanic. Clădirea Institutului botanic a început a fi zidită în 1889.

Institutul botanic cuprinde pe lângă săli de cursuri și lucrări necesare categoriilor de Sistematică și Fiziologie și un muzeu de numeroase colecțiuni, erbare etc. În grădină se cultivă apoi un număr mare de plante, a căror listă se dă anual prin catalogul publicat de grădină. Sec-

țiunea de botanică aplicată, condusă de de d=1 prof. Popescu, a dat la iveală o serie de lucrări, din care se remarcă cele relative la rezultatele grefajelor.

C. C. Georgescu.

Kürze Überblick der Wälder zwischen Comana und Donau.

Scurtă privire a pădurilor între Comana și Dunăre.

Pădurile dintre Comana și Dunăre oferă, pe o lungime relativ scurtă, variațiuni mari dela pădurea optimă a câmpiei române «șleaul» până la pădurile de limită de stepă. În această regiune se remarcă o zonalizare a trei tipuri de păduri: șleaul, pădurea de cer pură și pădurea de limită de stepă. În lucrare se dau caracterele silviculturale ale acestor tipuri și se arată, care trebuie să fie metoda de lucru în lucrările de împăduriri din aceste zone.

M. Haret.

La région alpine du massif des Bucegi.

În Bucegi avem reprezentate: zona alpină, zona subalpină cu păduri seculare de brad, molid și în multe locuri larice și zona montană cu păduri de fag pure, sau în amestec cu alte foioase. Zona alpină se împarte în:

Subzona alpină superioară (peste 2300) ocupă vârfurile Omului, Obârșiei, Bucșoiului, unde găsim și cele 3 sălcii pitice: *Salix reticulata*, *S. retusa* ssp. *Kitaibéliana*, *S. herbacea*.

Subzona alpină propriu zisă este ocupată de pășuni cu insule de plante lemnoase ca: *Bruckenthalia spiculifolia*, *Rhododendron Kotschyi*, specii de *Vaccinium* și *Pinus pumilio*.

În subzona alpină inferioară (1600—1900) apar părțile superioare ale pădurilor cu hrăe de *Pinus pumilio*, *Alnus*

viridis, indivizi izolați de *Pinus Cembra* în câteva puncte, păduri împoienite de *Picea excelsa* și *Larix europaea* var. *polonica*.

O. Protesco.

Excursion géologique dans la région pétrolifère de Câmpina.

M. A. Ionescu.

Tierökologische Untersuchungen in der Buchenwaldstreu von Sinaia.

Studii oecologice a faunei păturei de frunze moarte în pădurea de Fag dela Sinaia.

Cu ajutorul aparatului Tullgren se studiază fauna păturii de frunze moarte din punct de vedere oecologic, făcându-se distincție între:

A. Animale, care locuiesc continuu în pătura de frunze moarte.

B. Animale, care locuiesc periodic.

C. Animale, care se află întâmplător în aceasta pătură.

În timpul anului, numărul animalelor variază, cel mai ridicat îl găsim în Octombrie și apoi în lunile de iarnă.

Prof. I. Grințescu.

Le problème du mélèze dans les Carpathes Roumaines.

Laricele are una din stațiunile sale importante pe Ceahlău, unde este foarte comun pe versantul oriental. O stațiune foarte cunoscută este la «Piatra cu apă» către 1500 m, iar alta la «Polițele cu crini». Prezența lui aci se explică de autor prin compoziția chimică a solului, format aci din dezagregarea rocilor dolomitice.

Pe Ceahlău, laricele se coboară foarte jos până aproape de Buhalnița (observațiunea d=1ui ing. M. Rădulescu) și se urcă sus până la 1800—1900 m. Arborii ating

aci până la 25 m înălțime și diametre de 70—80 cm.

Caractere specifice ale acestui larice ne sunt date nu de culoarea florilor femele, care uneori e roșie, altelei verzuie, ci de dimensiunile conului, solzii săi concavi orbiculari cu vârful rotunjit și ușor emarginat. Solzii își păstrează forma lor concavă până la uscarea complectă a conurilor.

Față de laricele europene el se distinge prin puberulescența mai accentuată a conurilor lor, care se observă la conurile tinere.

Specia din Carpați este considerată ca aparținând de *Larix decidua* var. *polonica* Ostenfeld și Sitrach=L.

G. P. Antonescu.

Quelques notes sur la distribution géographique des principaux conifères dans les Carpathes Roumaines.

Din factorii oecologici, cari influențează repartiția coniferelor la noi, se pune o deosebită importanță pe cei climaterici: temperatura, precipitațiunile atmosferice, umiditatea atmosferică și vânturile.

Distribuția geografică a speciilor este studiată monografic și la fiecare specie se dau plantele erbacee asociative. Se studiază moliftul, bradul laricele și pinul silvestru.

Le problème de l'inversion des zones forestières dans les Carpathes Roumaines.

Ordinea succesiunii în sensul vertical al esențelor în regiunea montană este de multe ori inversată. Astfel, porțiunile inferioare ale pantelor sunt populate cu molift, iar cele superioare sunt ocupate cu fag.

Asemenea exemple sunt date pentru grupa munților Bărgău și în special muntele Cucuriara, Munții din Bacău, Pra-

hova, Buzău, Versantul sudic al Parângului, Valea Caprei din Munții Făgărașului, etc.

Explicația acestui fenomen este dată în mod oecologic.

C. C. Georgescu

Les forêts dans le Delta du Danube.

Al. Borza

Die Exkursionsrute durch die Dobrogea und das Donaudelta.

Pe traectul Constanța-Bazargic, care taie stepa dobrogeană sunt arătate pânțele medievale, alături de plantele diferitelor feluri de culturi: de porumb, de in, de grâu, etc.

În drum se întâlnesc meșelicuri, a căror vegetație arată câteva plante mediteraniene erbacee pline de interes.

Dela Balcic se cercetează insula de fag oriental de pe Valea Batovei precum și minunate păduri dela gura Batovei unde se găesc speciile:

Ulmus campestris, *Fraxinus excelsior* și *holotricha*, *Salix*, *Alnus glutinosa*, *Malus silvestris*, *Acer campestre*, *Populus alba*, *Salix cinerea*, *Ligustrum vulgare*, *Rhamnus frangula*, *Pirus aebrias*, *Rhus coniaria*. Pădurea este invadată de liane, care fac imposibilă străbaterea ei fără picior, *Smilax excelsa*, *Periploca graeca*, *Hedera helix*, *Clematis vitalba*, *Vitis vinifera*, *Tamus comunis*, *Humulus lupulus*, *Calystegia silvatica*.

Nu lipsite de interes sunt apoi pădurile dintre Ecrene și Balcic, unde avem pe lângă alte specii, în mod spontan: *Juglans regia*, *Celtis australis*, *Curagana*, *Colutea*, *Evonymus bulgaricus*, etc.

Dela Balcic spre Constanța, pe marginea mării, se arată vegetația extrem de bogată din viile dela Cavarna și aceea a Capului Caliacra. Țărnuțelul pietros este aci împădurit cu o vegetație bogată de

Ficus, Rhus coriaria, Fraxinus ornus, Celtis australis, Vitis vinifera, Periploca graeca.

Flora nisipurilor este păstrată nealterată la Agigea, la stațiunea zoologică, unde remarcăm Ephedra.

Din Deltă se dă o listă de plante, iar pentru insula Șerpilor se face apel la publicațiunile autorului, care s'a ocupat în deaproape de această insulă în mai multe memorii deja apărute.

I. Grințescu.

La végétation du Mont Ceahlău.

Se studiază zonele reprezentate în Ceahlău.

Zona fagului începe în valea Bistriței, la 370 m la Bicaz și se ridică până la 650, pentru care se dau plantele erbacee caracteristice.

Zona molidului începe la 650 și se termină la 1700. Către limita între fag și molid găsim bradul, plopul tremurător, Salix capraea, Alnus cucina, Corylus avellana, Acer pseudo-platanus, Sorbus aucuparia, Sambucus racemosa.

În zona molidului găsim apoi laricele, reprezentat aci prin forma sa carpatică și exemplare rare de Pinus silvestris.

Zona alpină inferioară cuprinde ca elemente arborescente: Pinus mughus, Alnus viridis, Juniperus nana, Vaccinium myrtillus, V. vitis idaea și V. uliginosum, Salix kitaibeliana.

Valere Pușcariu.

Les monastères du district de Neamț.

Al. Borza.

Die Vegetation der «Pietrele roșii» bei Tulgheș.

Vegetația de pe «Pietrele roșii» la Tulgheș.

În această regiune avem o curiozitate și anume găsim deasupra unei bande de molid o pădure de stejar cu Tilia parvifolia, Fraxinus excelsior, Carpinus betulus, Betula verrucosa. Corylus avellana, Populus tremula, care pare a fi un subiect din epoca quaternară.

Stâncile cari cuprind între altele 2 plante rare: Hieracium pojintense Wal. și Astragalus Koemeri Simk au fost declarate monumente naturale și sub grija oculului respectiv, îngrădite.

E Pop.

I. Das Torfmoor von Borsec.

II. Die Postglaziale Waldsukzession in Rumänien auf Grund von Pollenanalysen.

I. Turbaria dela Borsec.

II. Succesiunea pădurilor în epoca post glacială, stabilită prin cercetarea grăunțelor de polen.

I. În cuprinsul băilor Borsec se află o turbărie din care chiar se exploatează turba pentru nevoile băilor.

În turbărie găsim pe lângă multe plante rare în flora noastră și Betula humilis Schrk.

Se dă o listă complectă a plantelor găsite și cari sunt grupate în mod asociativ și stațional.

II. Autorul stabilește după grăunți de polen rămași în stare fosilă în turbării, succesiunea vegetației lemnoase în regiunea respectivă din care se deduce că: în preboreal a fost o fază a pinului (cu mesteacăn, salcii și molift, în boreal sporește moliftul, în epocile următoare mai calde moliftul rămâne preponderant, apărând însă și elemente ale pădurii de foioase, (pădure de amestec de stejar). În epoca post glacială suntem în fața moliftului, bradului și fagului.

E. I. Nyarady.

Die Vegetation des andesitischen Muredurchbruchtales zwischen Toplița und Deda.

Vegetația defileului Mușreșului între Toplița și Deda.

Acest defileu prezintă ca vegetație:

1. Zona păduroasă. 2. Zăvoaie. 3. Fânețe. 4. Flora de stânci. 5. Flora de locuri mlăștinoase. Pădurea aparține Picetului cu ceva brad și tisă. În locurile mai expuse soarelui, găsim Fag, Carpin, Teiu, Paltin, Sorb, alun. Pădurea a avut aci mult de suferit de pe urma devastărilor exploatărilor. Destul de rare sunt grupele de stejar (Leul). Ni se dă din Fekete tabloul cu altitudinea maximă și minimă, pe care o ating diferitele specii aci.

Zăvoaiele sunt formate din *Salix fragilis*, *triandra*, purpurea, cinerea.

Pentru fiecare categorie de formațiune se dau liste complete de plante.

Al. Borza.

Botanic Excursion trough «The Câmpia».

Excursiune botanică prin Câmpia transilvaniană.

D-l Borza a organizat și creat condițiunile necesare unui studiu cât mai complet din punct de vedere fitogeografic a Câmpiei transilvaniene. În acest scop s'au creat câteva rezervațiuni, unde vegetația rămâne nealterată și se poate urmări de botaniști în succesiunea și dezvoltarea ei naturală.

În lucrarea de față se dă descrierea botanică a două păduri, Silvașul de Câmpie și Pădurea Cioarelor, cari prin pozițiunea lor în stepa transilvaniană au un aspect interesant.

E. Pop.

Über die Ephedra distachya von Turda und Suat.

Despre *Ephedra distachya* dela Turda și Suat.

Ephedra este un element de stepă, care se găsește în mod normal pe soluri nisipoase în apropierea mării în Dobrogea și Basarabia de sud. Stațiunea sa din mijlocul Transilvaniei este curioasă. În răspândirea ei pe dealul dela Suat, se observă o separație a porțiunilor ocupate cu exemplare masculine și a celor cu exemplare femele.

G. Bujorean.

Some results regarding the plant succession and plant association of Cluj.

Câteva rezultate privind succesiunea și asociația plantelor la Cluj.

Pe diferite porțiuni lăsate liber s'a observat în decurs de mai mulți ani succesiunea vegetațiunii și gruparea plantelor în asociație, înregistrându-se în acelaș timp cu aparate în bună parte imaginate de autor, factorii climaterici, cari ar putea influența vegetațiunea. În acest mod se stabilește că are o influență asupra succesiunii.

Modul de germinațiune al seminței. Creșterea totală a plantei. Insoalația și temperatura. Echilibrul umidității apei în aer și sol. Tensiunea vaporilor de apă.

Al. Borza și C. Gürtler.

Botanischer Ausflug in die Schlucht von Turda.

Excursiune botanică în Cheia Turzei. Defileul Turzei oferă loc de refugiu

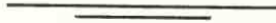
unei flore foarte variate cu plante foarte rare, din cari cităm plantele lemnoase: Ephedra, Sorbus dacica, Taxus baccata și foarte vechi tulpini de Vitis vinifera.

N. Săulescu.

La station expérimentale à Câmpia Turzii.

În câmpia Turzii se află o stațiune experimentală de ameliorațiunea plantelor și controlul semințelor plantelor agricole: cereale, furagere, industriale și medicinale.

Plantele medicinale cultivate sunt utilizate pentru nevoile comerțului.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 6, Iunie 1931.

Lombard.

De l'influence du risque de l'incendie sur le terme de l'exploitabilité commerciale des peuplements.

Despre influența riscului focului asupra termenului exploatabilității comerciale a arboretelor.

În regiunile expuse incendiilor, proprietarii, chinuți de frica focului, au tendința, firească de altfel, de a și exploata pădurile înainte de vreme.

În afară de micșorarea venitului pădurii, ca o consecință imediată, tăierea prematură a pădurii are și alte efecte indirecte foarte grave, pe care autorul le examinează în acest articol, pentru a stabili apoi, pentru ce, în ce sens și în ce măsură, probabilitatea incendiului trebuie să influențeze asupra duratei revoluției.

În rezumat, turburarea adusă de incendiu se traduce printr-o diminuare de venit; este însă aproape fără nici o influență asupra termenului exploatabilității.

M. Paillé.

Note au sujet de la destruction des mauvaises herbes.

Notă cu privire la distrugerea ierburilor rele.

Prin «mauvaises herbes», se înțeleg în genere vegetalele care prejudiciază creșterea arborilor, când devin copleșitoare. Acțiunea lor nefastă se poate manifesta asupra calităților solului (iarba înaltă—bălășia—afinul, etc.) sau prin înăbușirea vegetalelor lemnoase (mărăcini, smeurișuri, clematite, etc.).

Autorul aduce contribuția sa la studiul și experiențele întreprinse cu privire la întrebuințarea clorurii de sodiu pentru distrugerea ierburilor rele din peșiniere.

Roger Ducamp.

A propos de l'expression «Terres à vocation forestière». (Catachrèse).

Cu privire la expresia «Pământuri cu vocație forestieră».

Discuție asupra rostului întrebuințării expresiei «terenuri cu vocație forestiere».

Marcel Volmerange.

Assurance des bois contre l'incendie.

Asigurarea pădurilor contra incendiilor.

Un nou mod de determinarea primelor de asigurare.

F. Brillet.

Fonctionnement du service forestier des îles Philipines en 1929.

Funcționarea serviciului forestier în insulele Filipine în anul 1929.

Autorul dă în rezumat raportul anual pentru 1929 al directorului serviciului forestier din insulele Filipine, din care raport se vede, că activitatea acestui serviciu este mai ales de ordin fiscal și că organizația sa este înainte de toate condiționată de preocuparea rețetelor de realizat.

N. N. Car.

L'ARBRE.

No. 114, 1931, primăvara.

La Loire, de A. Jacquet.

Cauzele în nisipării și mijloacele de a reda navigabilitatea Loirei.

«Loira, fluviu lung de peste 1000 km, din cari 830 navigabili, a devenit impropriu plutitului, din cauza despăduririlor; moale, transparent și suplu, curge prin cele mai bogate ținuturi, ar trebui să fie colectorul mărfurilor și auxiliarul prețios al comerțului și totuși de 3 ani, traficul său e ca și nul».

Și totuși Loira e important ca schimb nu numai regional, dar chiar internațional, poartă a Atlanticului și cale naturală spre inima Europei Centrale.

Din nefericire, regimul său a devenit

torențial în urma despăduririi bazinului de recepție.

Navigația ruınată prin despădurire. În sec. 18 erau imense păduri: Gérardreau 150.000 ha, Puy de Dome de aceeași suprafață, redusă la $\frac{1}{2}$. Ce decadență repede și profundă!

Regimul hidraulic perturbat de despăduriri. Intensa despădurire din masivul central, Munții Forez și Margeride, a distrus echilibrul forțelor naturale, a perturbat cursul forțelor substituind fertilității — sterilitatea, abundenței — pustiu, iară vieții: Moartea!

Pădurea e mama apelor.

Cine vrea să stăpânească apele, să stăpânească pădurile; apa e arborele.

Regularea râurilor prin pădure.

Reamintește ce spunea la 1769 *Lavoisier*, iar mai târziu intuitivul de geniu *Bernard Palissy*: «A restabili muntele în starea împădurită, înseamnă a echilibra fluviile, a umple cursurile de apă, a salva porturile și națiunea».

Delapidarea lemnului prin islazuri; arborii pastorali sunt «deficte sociale».

Perturbarea hidrologică prin despăduriri și pășunat sunt rodul violării legilor naturale și adevăratul delict social. E asaltul individualismului muntean contra pădurii, permanent și sălbatec; pășunat, incendii, cultură și exploatare vandalică.

Cardot: «Fiecare arbore tăiat de pe munte este ca o piatră scoasă din zidul casei comune care adăpostește umanitatea!».

Inundațiile sunt cauzate de despăduriri.

Dezechilibrată prin despăduriri, Loira trece dela secetă (toropeală), la nebulie furloasă (torenți pustiitori). Numai în 1856 a cauzat pagube de 156 milioane franci aur. În 1910 dezastrul s'a reînoit, devenind periodic din 6 sau 10 ani!

Torentialitatea vatămă: industriei, pisciculturii și sărăcește pământul.

Cheltuelile refacerii în Fr. sec. 19, după inundații, ajungeau pentru a împăduri întreaga Europă.

Puterea pădurii e regulatoarea apelor.

O dovedesc experiențele pe 2 versante împădurite și goale, făcute în St.-Unitate, Italia, Elveția și Franța; regularitatea cursurilor fluviiale e determinată de întinderea masivelor păduroase riverane. Pădurile cresc și mențin debitul mijlociu.

Rezerve artificiale, baraje diguri, nu răspund cheltuelilor și devin adesea periculoase.

Puritatea apelor ce ies din păduri.

Impădurirea e unicul și cel mai eficace regulator. Infrânați răul la origine, plantând în bazinul superior și se va termina cu pagubele, se va relua navigația.

Se realizează o operă de interes național.

Cine despădurește muntele, asasinează câmpia și agricultura.

Pilot și cioban, sunt legați prin cursul de apă. Această energie naturală: huila albă, care ar trebui să-i solidarizeze, devine motiv și instrument de luptă.

E lupta eternă dintre munte și câmpie:

Cine va ceda? minoritatea inundațiilor, sau majoritatea victimelor inundate?

Interesul general primează celui particular.

Dreptul de a abuză al unor leneși egoiști ori incuși? sau dreptul la viață al națiunii? În Elveția, legea din 1902 Oc-tombrie supune păstorii la respectul bunului general.

Când justiția va face să triumfe solidaritatea socială, armonia între diverse elemente ale nației, prin echilibrul forțelor naturii?

Dacă pădurea a fost cândva cinstită de religie, ea trebuie să fie deasemenea cinstită din rațiune și necesitate socială.

A planta un arbore, este a face o bună acțiune (Zoroastru).

A creia o pădure este a îmbogății patria cu o cucerire care nu costă nici o lacrimă, nici o picătură de sânge.

P. Mouglin.

O dorință care trebuie relevată.

1. Consiliul general din Jura cere să se supună regimului forestier și pădurilor comunale care nu pot fi folosite ca pășuni, spre a fi transportate în păduri productive.

2. Cer conversiunea în codru a crângurilor comunale.

3. *Trebuie împădurit:* În urma inundațiilor ce au devastat sudul Fr., toți sunt de acord: » Să împădurim! » Schițează acțiunea arborelui: reținând principitatele atmosferice, pentru protecția zăpezii, evaporarea fiziologică.

Missisipi în anul 1927 dela 15 Aprilie — 27 Mai acoperă 3 milioane ha, 600.000 persoane cer asistență, 400.000 alungate din case, morți și pagube peste 120 milioane dolari într'o lună!

Impădurirea în terenuri prea îmbibate, ori după dese precipitații, fatal nu mai poate fi atât de eficace și împiedecă inundațiile.

Nr. 115, vara.

Pentru a favoriza împădurirea.

P. Mougín, Pădurea amintirii: C. Poincot, Consiliul celor ce reîmpăduresc de R.: Fla-hault (membru al institutului), soluri absolut forestiere, etc.

Nr. 116, toamna.

Inundațiile și împăduririle de P. Buffault, se referă la inundațiile din 1930 ale Garonei și din Orb. Rolul forestierului este tocmai acela de a da solului o fixitate și cuirasă contra eroziunilor.

Nr. 117, iarna.

«Arbori sfințiți în anticitate» de P. Buffault. Un scurt istoric interesant.

La toate popoarele de rasă ariană: fetișmul primitiv al arborilor.

Chateaubriand (în Génie du christianisme) scrie: «Pădurile au fost primele temple ale divinității și oamenii au luat din pădure primele idei de arhitectură».

Indienii (în Veda): Ciprul este arborele lui Dumnezeu, locuința lui Brahma e: dudul și smochinul.

Perșii: adoră piramidăla Cîp r u, platanul, măslinul și palmierul, Hérodote povestește de Xerexes că ornase cu coliere un platan favorit.

La Ispaham se observă până în secolul 18 cultul platanului la musulmani.

Dela Perși, trece în Caucaz, de unde le iau Arabii. Fenicienii adorau cedrii, evreii idem. Pelasgii, primii locuitori ai Greciei, nu-l au, Elenii însă, da. Poetul Hesiod vorbește de stejarul dela Dodona, care era templul lui Zeus, în treaga pădure a Dodonei era un sanctuar imens, celebru în toată Grecia.

La Delphis: laurul, pentru Apolon, pinul din Alep (maritim) pentru Poseidon zeul mărilor, Ciprul simbol al fecun-

dității e arborele Afroditei și mirtul verde tot al ei.

Cel mai renumit se pare că era măslinul de pe Acropole, simbolul înțelepciunii, păcii și abundenței; cântat de Sofocle, că era arborele sacru al Atenei și al lui Zeus.

Dela Greci, trece în Italia, prin Sicilia și marea Grecie.

Înțeleptul Pliniu în: «Istoria sa naturală» spune că fiecare speță de arbore era dedicată aceluiași divinități.

Stejarul, reprezentând forță, măreție, era închinat lui Jupiter; laurul: inspirația poetică și visuri, aparține lui Apolo, zeul luminei care purifică și vindecă; mirtul e al lui Venus și măslinul al Minervei; făgii și smochinul al lui Faunus; stejarul și smochinul al lui Mars, zeul primăverii și al pădurilor; plopul fiind emblema curajului, e dedicat lui Hercule; salcia, castitate, e a Junonei.

În Lațium: cultul ciprului, al lui Sylvan zeul național, al lui Pluto și Proserpinei.

La Scandinavi și Germani, pădurile erau reședința Zeilor, scrie istoricul Tacit, stejarul mai ales. Votan și Odin, scandinav, erau zeii căror li se atribuiau arbori.

Carol cel mare, prin «Capitularele» sale dela 789, amenință cu amenzi mari pe nobili, oamenii liberi și servi, cari mai oferă sacrificii arborilor și isvoarelor.

Pomponius Mela, poetul Lucanus, filosoful Maxim din Tir scriu: «Celții onorează pe Jupiter sub forma unui stejar», pe lângă stejar, mai sunt: mărul, arborele științei, și mesteacănul: al energiei creatoare și victoriei.

Galii au pădurea dela Ardennes pentru Diana, după cucerirea romană, adoptă divinitățile învingătorilor; pădurea Vincenne pentru Sylvan, pădurea Pennes (Rhon) pentru zeița Cybele.

Conciliile dela Arles, Anxeres, Nantes, dau edicte severe pentru a interzice cultul arborilor. Încă mai sunt reminiscențe de satiri și silvani.

Au dispărut superstițiile, dar cu ele s'a dus și respectul arborelui și al pădurii! Chiar Plinius scrie: «După distrugerea pădurilor situate pe coline, care rețin și divid nourii, s'au văzut formându-se torenți devastatori.

...Dacă Societatea «Amicii arborilor» ar putea convinge lumea despre importanța rolului pe care l joacă masivele împădurite din punct de vedere al climatului, al regimului apelor și economic, poate s'ar schimba mentalitatea și sufletul tuturor, creindu-se o conștiință și un arespect al arborelui?

Nr. 118, 1951 primăvara.

Tuturor celor cari iubesc pădurea!

Societatea franceză a «amicilor arborilor» ține să rămână fidelă spiritului fondatorilor săi cari i-au fixat ca scop: de a îndemna și ajuta în Franța și în colonii, precum și în țările de protectorat sau de mandat francez, inițiativa individuală în vederea protejării, plantării și înmulțirii arborilor izolați sau în masiv. Să vie la noi toți cei ce iubesc într'adevăr arborii, să ne dea ajutorul lor, pentru că noi nu putem realiza o operă utilă și mare decât dacă suntem numeroși pentru a face să se audă vocea noastră, pentru a pleda cauza pădurilor în fața opiniei publice și pentru a contribui la edificarea — grație pădurilor — a unei Franțe mai puternice, mai bogate și mai frumoase!...

Congresul internațional al lemnului și al silviculturii. Inundații, etc.

... Când vom vedea și noi închegându-se uniunea sacră a tuturor celor ce iubesc arborii, propunânduși acelaș țel de a lumina opinia publică și să înalțe

grație pădurilor refăcute, o nouă Românie, cu adevărat mare prin sufletul și înțelepciunea ei, o țară puternică, mai bogată și mult mai frumoasă?! Ar fi să disperăm dacă nu am crede totuși «In mintea românului cea de pe urmă!», Pădurile au dușmani văzuți și nevăzuți, nemărturisiti, dar e sigur că au și trebue să aibă mai mulți prieteni, dintre cei ce vor încerca să le: cunoască, înțeleagă, respecte și ajute!

C. Cr.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 5, 1951.

A. Barbey.

Une oeuvre de reboisement en montagne (Hommage à la memoire de Georges Fabre).

O reimpădurire la munte.

Impăduririle fiind la noi, spune autorul, în plin progres, trebuie pentru unele învățăminte să știm ce au făcut și vecinii noștri.

Printre lucrările de împădurire demne a fi cunoscute se poate cita în primul loc cele din masivul L'Aigouvill (o ramură a Cevinilor Înalți).

Acest masiv are pante repezi, solul șistos și un climat ploios. Media anuală a precipitațiilor este de 3300 mm.

(Articolul va urma)

H. Badoux.

Quelques données sur la Pologne forestière.

Câteva date asupra Poloniei forestiere.

Se dau informațiuni asupra învățămîntului silvic și a asociațiilor cu caracter silvic și silvic-comercial.

O activitate, care merită a fi cunoscută și de alte țări, este cea depusă pentru

protecția naturii. O comisiune specială se ocupă cu multă râvnă de această chestiune. S'au creiat până acum, 6 parcuri naționale în suprafață de 25.196 ha, 48 rezerve forestiere de 5.469 ha și 35 rezerve în stepă de 330 ha.

H. Henne.

Notre première sécherie publique de graines forestières.

Prima uscătoare publică de semințe forestiere.

La Utermat lângă Berna—Bümphz s'a inaugurat prima uscătoare publică pentru sămânțe de rășinoase.

Se descrie: «uscătoarea de conuri», «toba pentru scos sămânța din conuri» și «desaripatorul». Toate sunt construite după ultimele perfecționări.

Sunt amintite în trecut condițiunile ce trebuiesc avute în vedere când se recoltează conurile, pentru ca sămânța să fie de cea mai bună calitate.

Sam. Aubert.

A propos de l'élagage en vert de l'épicéa.

Relativ la elagagiul ramurilor verzi de molift.

După observațiuni făcute pe o porțiune de pădure în Vallé de Joux pe versantul Risoue, autorul conchide că elagajul ramurilor verzi este o operațiune rea.

Ant. V. Răd.

SILVA.

Nr. 22/23, Mai — Iunie.

Freiherr A. von Krüdener, München.

Standort und Holzgüte (bezw. Standort und Bodenklima).

Stațiunea (inclusiv cli-

matul solului) și calitatea lemnului.

Se știe, că însușirile lemnului diferă de la specie la specie — lucru nu tocmai surprinzător — dar și de la individ la individ, chiar dacă e vorba de aceeași specie, de acelaș arboret, de aceeași clasă de fertilitate, de aceeași stațiune, fapt mai greu explicabil. Aut. caută a găsi talmăcirea enigmei. Admițând chiar că unele însușiri sunt de natură pur individuală, că altele ar fi explicabile prin proprietăți specifice de rasă, totuși rămân multe cazuri care nu pot fi deslășite prin asemenea concesiuni. În cu-prinsul aceleiași rase găsim deosebiri frapante. Și de unde ar proveni deosebiri dintre 2 indivizi, crescuți unul lângă altul, pe acelaș sol, în aceleiași condițiuni staționale, dacă n'ar fi o altă cauză explicativă mai puțin aparentă, dar mai decisiv operantă. Aceasta, după Krüd., este «climatul solului». Definiția ar fi următoarea: Climatul solului este suma efectelor produse în mediul sol de către acei factori cari determină climatul în genere. Lipsa sau prezența în exces a mai multora sau unora din factori ar avea repercusiuni asupra proprietăților lemnului. Krüd. este de acord că climatul general și cel local, apoi climatul, cum îi zice, «al arboretului», au înrâuriri mari asupra calității lemnului, dar în ultima instanță crede și caută a demonstra că determinant este climatul solului, sau unul sau altul din factorii componenți. Incheind, este de părere că nici ideia de cifra calitativă a solului, nici aceea a tipului de pădure nu poate să ne lămurească în ultima instanță asupra deosebirilor de însușiri ale arborilor de aceeași specie, ci numai climatul solului. Pentru explorarea acestuia ne recomandă... bagheta magică — calul lui de bătae — și analiza solului prin sedimentare, imaginată tot de dansul (vezi R. P. 1930 Nr. pag.).

Nr. 22, Mai.

Oberföster A. Graml (Millenberg a. M).

Anschauungsunterricht an der Forstschule.

Invățământul intuitiv la școlile de silvicultură.

Autorul relevază necesitatea de a complecta învățământul teoretic prin cel practic. Prin învățământ practic înțelege descinderea în pădure și tălmăcirea pe teren a teoriilor dezvoltate în clasă. Gravuri, planșe, colecțiuni nu pot să înfocuească învățământul intuitiv în pădure. Urmează povești cum să se procedeze la excursiuni, pentru ca să fie în adevăr utile.

Nr. 23, Iunie.

Forstmeister Molly (Ebbsdorf).

Die Wurzeln der Bäume in der Lüneburger Heide.

Rădăcinile arborilor în «bărăganul» Lüneburg.

Nr. 24/25 Iunie.

D. Fehé.

Über den Einfluss des Kahlschlages auf den Verlauf der biologischen und biochemischen Prozesse in Waldboden.

Mitteilungen des botanischen Instituts der K. ung. Hochschule für Berg- und Forstingenieure, Sopron Ungarn.

Despre înrăurirea tăerilor rase asupra desfășurării fenomenelor biologice și biochimice în solul forestier.

Este cunoscută părerea aproape dogmatică, cum că desgolirea solului prin tăeri rase produce efecte vătămătoare

asupra proceselor biologice și biochimice ce se petrec în pământ. În afară de înrăurirea vătămătoare datorită oscilațiilor climaterice extreme, în afară de efectul pernicios al curenților de aer, se insistă mai ales asupra puterii bactericide bine stabilită a razelor solare ultraviolete, care ajung la sol neimpedată prin nimic. Aut. declară, că aceste păreri generale asupra nocivității tăerilor rase și le însușește și el ca fiind indiscutabile. Anumite împrejurări l'au determinat însă a examina efectele produse de desgolirea pământului asupra vieții bacteriilor și asupra mișcării azotului în sol. Rezultatele cercetărilor sale sunt surprinzătoare latăle: 1. Viața microbiană în genere nu este influențată prin tăerile rase. Din contra, numărul bacteriilor din sol crește; 2. Conținutul de humă și de apă al solului asemenea nu este micșorat; 3. Conținutul de azot în solurile desgolite întrece pe acel al solurilor împădurite. Fehér caută a da explicațiunea acestor rezultate adevărat surprinzătoare și comunică și modalitatea de autocontrol pe care și-a impus-o. Concluzia lui din punctul de vedere practic silvic este următoarea: În lumina acestor rezultate, problema regenerărilor naturale sau artificiale nu mai poate fi privită ca o chestiune pur biologică (a solului). La alegerea metodei de regenerare (artificială sau naturală) trebuie să ne conducem numai de considerațiuni de tehnică silvică și de interese economice.

Nr. 25, Iunie.

Pelissier, Königl. Forstmeister a. d. Forstverwaltung und Fischereibetrieb.

Administrația pădurilor și pescuitul.

Se atrage atențiunea asupra folosului mare ce ar rezulta pentru economia

națională, dacă toate apele aflate în interiorul pădurilor s'ar amenaja în vederea pescuitului și a pisciculturii.

Nr. 26, Iunie.

Prof. em. Bernhard.

Die natürlichen Bedingungen für die Existenz von Wald in der Türkei

Condițiuni naturale de ființarea pădurilor în Turcia.

Profesorul Bernhard dela Academia forestieră din Tharandt, în urma unei chemări a guvernului lui Kemal Pașa în scopul organizării economiei forestiere și a valorificării pădurilor din Anatolia, a avut ocazia a cunoaște condițiunile fizice, economice și sociale ale țării și a ajuns, în ce privește existența și extensibilitatea pădurilor din Anatolia, la concluziunile pe care le-a expus în articolul de față.

Condițiunile climaterice, determinate prin configurațiunea terenului, exclud existența pădurilor în cea mai mare parte a țării, în centrul ei. Lipsa pădurilor în această regiune nu se datorește de loc sau prea puțin imprudenței sau avidității oamenilor. În timpurile istorice nici odată n'au putut exista păduri în interiorul Anatoliei. Din contră, în regiunea mării Mediterane și a celei Egee și mai ales în regiunea pontică, ființarea pădurilor, grație climatului prielnic, este posibilă, am putea zice firească. În aceste regiuni însă, existența pădurii adeseori este periclitată, fie prin exploatare nechibzuită, fie prin practicarea abuzivă a pășunatului. Între rândurile articolului se poate citi că intenția guvernului turcesc a fost a mari domeniul forestier al țării prin împăduriri în stil mare. Bernhard este sceptic, ba neagă posibilitatea unor asemenea întreprinderi în mod absolut.

SYLWAN.

Nr. 2, 1931.

Kazimierz Suchecki.

Quelques remarques concernant l'économie forestière basée sur l'asolement naturel.

Câteva observații cu privire la economia forestieră bazată pe asolamentul natural.

Ca și în agricultură, se poate introduce și în cultura forestieră asolamentul natural.

În pădurile ce cresc în stare naturală, nu poate fi vorba de un asolament ciclic, deoarece noua generație instalată sub masiv, de cele mai multe ori este identică cu cea de mai înainte.

O tendință de substituție a speciilor se observă numai atunci când anumite schimbări au intervenit în solul forestier (mai ales în stratul superior).

Din cercetările întreprinse, autorul constată, că anumiți arbori dau naștere la modificări în aciditatea și proprietățile nutritive ale solului forestier. Prin aceste schimbări se creiază condițiuni optime de creștere pentru alte esențe.

Între alte exemple, autorul amintește de îmbunătățirea solului pe care se află instalat pinul, prin introducerea fagului sau a stejarului în amestec.

Stanislaw Tyszkiewicz.

Recherches sur le mélèze polonais.

Cercetări asupra laricelui polonez.

Witold Kulesza.

Über die Ideen der typologischen Studien.

Asupra ideilor despre studiile tipologice.

Autorul analizează tipurile de păduri, sprijinit pe condițiunile staționale ale regiunilor.

Face un comentariu asupra metodelor pentru stabilirea tipurilor de păduri, preconizate de Cajander și Paetzoski.

Dr. Inz. Franciszek Krzysik.

Untersuchungen über den Frostkern in Rotbuchenbeständen in biologischer und technischer Hinsicht.

Cercetări asupra «inimii de ger» în arboretele de fag din punct de vedere biologic și tehnic.

În iarna anului 1928/29, temperatura scoborându-se până la 42° C, s'au înregistrat mari pagube în arboretele de fag, prin formarea așa numitei «inimi de ger».

Regiunea de unde trunchiul arborelui începe să sufere, este 1 m deasupra cotelului.

Lemnul vătămat de ger este mai întâi atacat de ciuperci parazite și insecte vătămatoare, iar în toamna și iarna următoare s'a constatat uscarea a suprafeței de pădure până la 200 ha.

Examinându-se proprietățile tehnice ale acestui material, ca și procesul de uscare și modul cum se pretează la impregnare, s'a dovedit că lemnul vătămat de ger este un material de valoare tehnică inferioară. În anii următori calitățile tehnice merg în scădere, astfel că întrebuințarea materialului devine imposibilă.

V. L.

LESNICKÁ PRÁČE.

Nr. 4, 1931.

Dr. S. A. Wilde.

The designation of horizons of forest soils.

Indicarea orizonturilor scârurilor forestiere.

Ing. dr. R. Ille.

Beitrag zur Lösung der Frage der Frostschäden an der Douglastanne nach dem Winter 1928/29.

Contribuție la deslegarea problemei asupra vătămărilor provocate de ger Douglasului în iarna 1928/29

Dr. G. H. Guth.

Theorie der Waldtypen und ihre praktische Anwendung.

Teoria tipurilor de pădure și întrebuințarea ei practică.

Prof. ing. A. Nechleba

Reminiszenzen und Reflexionen über einige forstliche Kardinalfragen aus den letzten fünfzig Jahren.

Reminiscențe și reflexiuni asupra principalei probleme specific forestieră din ultimii 50 ani.

L.

SUMARSKI LYST.

Iunie, 1931.

Prof. Ing. R. Fantoni (Zagreb).

Le tracteur à chenilles.

Tractorul cu șenile.

Se întrebuințează în Jugoslavia la transportul buștenilor și al tuturor materialelor lemnoase fasonate.

Motorul având o putere foarte mare poate să tragă după el greutateți însemnate. Întrebuințarea acestui tractor la transportul lemnului prezintă marele avantaj, că se poate mișca pe cele mai rele drumuri și chiar în afara lor.

Autorul face o descriere caracteristicilor motorului, modul de funcționare etc. (Urmează recenzii, literatură, etc)

V. L.

INFORMAȚIUNI

Prin decizia defa No. 31.864/931, d=l inginer silvic Hagî Marcel ajutor la ocolul silvic Mitreni, se transferă după cerere, în direcția silvică Bacău.

D=l ing. șef silvic C. Popescu=Făurei, șeful ocolului silvic Făstăci, se transferă după cerere pe ziua de 15 August a. c., ca șef al ocolului silvic Roman; d=l subinspector silvic M. D. Chirilescu fostul șef al ocolului, trece în serviciul de control al direcției Bacău.

Pe ziua de 1 August a. c., d=l ing. șef silvic Emil Niculescu, fost șef al ocolului silvic Carol I, se transferă după cerere în centrul direcției Pitești, încadrându-se ca inspector de control și delegat cu organizarea și conducerea centrului de exploatare Găești.

Prin decizia No. 34.546/931, d=l ing. silvic Gr. Mironescu se numește după

cerere șef al ocolului silvic Făstăci, în locul d=lui C. Popescu=Făurei trecut la ocolul silvic Roman.

•

La 9 August a. c., ocolul silvic Cotmeana din jud. Argeș a organizat o frumoasă serbare, având ca scop principal propagarea ideilor silvice în masa poporului.

Programul cuprinzând: conferințe, coruri și piesa de teatru cu subiect silvic «Dragoste și datorie», a asigurat serbării o reușită deplină.

Au participat circa 1500 de persoane din orașul Pitești și județul Argeș.

Manifestări de asemenea natură, contribuind la sporirea prestigiului corpului silvic, este de dorit a se organiza în cât mai multe centre.

† Aurel A. Mureșianu

În Cluj, la 18 August c., înconjurat de cei ce l-au iubit și stimat, a închis ochii pentru totdeauna, cel ce a fost inspectorul silvic Aurel A. Mureșianu. Golul pe care-l lasă decedatul camarad este adânc simțit, mai ales azi când vremurile de nevoie ce trecem cer contribuția susținută a celor pe care împrejurările le-au verificat ca putere de muncă și pricepere.

Cu Aurel Mureșianu dispăre o minte luminată, o voință fermă, un îndrumător prețios, un camarad dintre cei mai buni și o inimă caldă, care bătea

puternic pentru tot ce era românesc și frumos. Adânc iubitor al naturii, Mureșianu a căutat neîncetat ca prin prezența lui într'un post să contribuie la progresul gospodăriei forestiere de care se simțea atât de intim legat.

Născut la 15 Mai 1889, la Imbuz, județul Cluj, Aurel Mureșianu a făcut studiile liceale la Gherla. Inclinațiile sale sufletești îl determină să urmeze silvicultura la Academia din Schemnitz, pe care a absolvit-o la 1911. Intrat în corpul silvic în același an, îl găsim mai întâi la pădurile episcopoești din Bihor.

În această primă fază a vieții, Mureșianu manifestă curajos dragostea sa de neam și patrie, situându-se încă de pe băncile Academiei din Schemnitz în fruntea mișcărilor naționale ale tineretului ardelean. «Unirea» cu patria mună constituie pentru el unul din țelurile vieții, pe care nu l-a abandonat o clipă.

Intrat în corpul silvic maghiar, de Stat, Mureșianu este numit șef al ocolului Corasna, unde-l surprinde războiul mondial. Mobilizat, și trimis pe frontul rusesc, este nevoit să lupte contra sentimentelor lui.

La alipirea Transilvaniei, Mureșianu, oferindu-și imediat serviciile, este însărcinat de Consiliul dirigenț cu organizarea școlii de brigadierii de la Gurghiu, pe care o romanizează și o conduce în mod ireproșabil până la 1925, când pleacă din serviciul Statului la «Întreprinderile forestiere din Cluj».

Și la această întreprindere, el nu întârziează a-și arăta însușirea de

necontestat și neobosit organizator, punând în funcție fabrica de cherestea din Poeni. La această întreprindere, Mureșianu a mai condus și exploatarea din munții Apuseni.

La 1 Iulie 1930 intră în Corpul Silvic, dar boala care-l urmărea fără milă și-l mina zi de zi, îl obligă să-și reducă activitatea.

Diversitate funcțiilor ocupate cu succes și profunziunea judecății lui Mureșianu, ne face să relevăm cultura lui generală, pe care grefase atât de perfect cultura de specialitate.

Rezistența lui în cele din urmă e înfrântă și giulgiul morții înfășoară pe bunul și valorosul nostru coleg Aurel A. Mureșianu, tocmai atunci când în larg câmp de activitate se deschidea experienții și științei lui.

O lacrimă pe mormântul de curând închis și spunem: Fie-i țărâna ușoară!

Red.

† Inspectorul silvic Gh. Belinschi

Subit, s'a stins din viață bunul camarad, Inspectorul silvic Gheorghe Belinschi, dela Slănic, unde se afla familia, și unde plecase și dânsul cu zâmbetul pe buze, ne-a venit vestea uluitoare! Așa cum nu arareori, în pripă se formează vara nourii, — și fulgerul ca din senin irumpe — la fel cade și el, în plină vigoare, fără ca nimeni să fi bănuit măcar desnodământul apropiat.

În etate de 53 de ani, născut la Babadag (Tulcea), alege cariera silvică urmând vocația sa, fiind camarad, între alții, cu supraviețuitorii săi: Consilier C. Sava Goiu, C. Armășescu, David Petrescu, Budu Caloianu, Aurel Mavrodineanu și regretații: N. Jianu și Virgil Stoicescu, pioneri din promoția II-a (1899) a școlii superioare silvice dela Brănești.

Intră în serviciul Statului prin 1912, mult timp e șeful ocolului Soveja-Putna, unde e apreciat de superiori și iubit de mândrii vrânceni.

Inspector de control la fosta regiune silvică Bărlad, apoi la direcția Brașov, (Miercurea Ciuc). Conduce serviciul amenajerilor, de unde acum vr'o 3 ani vine în orașul nostru, funcționează la direcția 2 reg. silvică și în urmă la secția regimului silvic de pe lângă directoratul Iași.

L'am cunoscut de mult, chiar în intimitatea sa, putându-l deci aprecia pentru frumoasele calități: bunătatea și rara distincție, care-l făceau un șef bun și un camarad desăvârșit!

Pasionat iubitor al naturii, respecta tradiția și munca antemergătorilor. Dotat și cu talent scriitoricesc, a lăsat câteva pagini, puțin cunoscute de cei noi și grăbiți, însă apreciate chiar ca valoare literară. În serviciul silvic trecează dare de lumină pretutindeni, păstrând frumoasa-i carieră aleasă, până la ultimul ceas al vieții, cu toate că posedă o situație materială de invidiat, și care i-ar fi îngăduit să părăsească munca dificilă, mai ales dela o anumită vârstă înainte, a profesiunii noastre. Dar pentru cine a pus suflet și jertfă voită, conștientă, între zidurile edificiului silvic, e tare greu să se despartă de îndrăgostita ideală: natura, de vraja codrului și de tovarășii din zile bune și rele!

Afabil, plin de tact, bun peste măsură și iertător, în raporturile de serviciu cu publicul și subalternii, știuse a se face stimat și iubit, sociabil în viața privată, mai ales după rezerva firească a cunoașterii, coleg și prieten, nu arareori împingea altruismul până la uitare de sine, desfăcând cu drag propria sa pungă pentru a împrumuta și ajuta camarazii și chiar funcționarii administrativi, compensând vitregia vremii și a Statului. Nu refuză sprijinul cerut, alinând o suferință.

Un ginere al său e tot silvicultor, iar feciorul stud. inginer, moștenire atavică!

Un stejar mai puțin, cade fulgerat, la datorie! Dar silvicii nu uită pe cei ce nu mai sunt, așa i-a învățat natura!

Fie-i ușoară țărâna ospitalierei Moldove, și «Eternitatea» Iașului, de care se leagă, deapururi.

Iași, 5 August, 1931.

C. Gr. Cristea

† Valeriu Sassebeșiu

Inginer silvic

La 18 Mai 1931, s'a stins în București, tânărul inginer silvic Sassebeșiu, doborât de o neiertătoare boală.

Valeriu Sassebeșiu s'a născut la 29 Aprilie 1902, în comuna Racovița-Sibiu. Absolvent al Școlii Politehnice, a intrat în corpul silvic la 1 Iulie 1930.

Scurta activitate în serviciu și mai ales boala grea ce l-a ținut neîn-
târziat în categoria celor condamnați, nu i-au îngăduit să dovedească ce ar fi
putut să însemne în viața noastră silvică.

Tragedia acestei tinereți smulge un unanim regret și cu omenească strân-
gere de inimă, ne plecăm în fața mormântului lui Valeriu Sassebeșiu.
Dumnezeu să-l ierte!

† Constantin Mitan

Inginer silvic

Alt tânăr coleg, condamnat de aceeași boală neindurată, ftizia, ne-a pă-
răsit la 21 Iulie 1931, sfârșind printr'un act de mână și suflet încă energic,
viața=i secătuită de vlagă, înăbușită de neagra perspectivă a morții lente.

Născut la 18 Mai, 1900 — în comuna Aghighiol, Tulcea — a absolvit
Școala Politehnică din București și a intrat în corpul silvic al Statului la 1
Ianuarie 1930.

C. Mitan a fost un bun coleg în școală și în corp, a dovedit multă
energie, însemnând o perioadă de vie activitate studențească în cercul studențesc
tulcean, iar în serviciu a avut un scurt timp de sănătate, în care să se poată
arăta râvna și hărnicia sa.

Plecă și el prea de timpuriu, lăsând în urmă o familie sfărâmată.

Cruda soartă a tânărului camarad Mitan a sguudit sufletele celor ce l-au

cunoscut și a adus între colegi tristețe și regretul sincer. Căci în viața și moartea lui Mitan este aceeași tragedie crudă, răscolitoare de revoltă și tristețe unanimă.

Prea de timpuriu dispărutului coleg, îi însemnăm pe pagina aceasta și în sufletele noastre creștineasca întâmpinare : Ușoară să-i fie țărâna și vecinică aducerea aminte !

Red.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— Luna August 1931 —

I. Piața internă

București

Prețul lemnului de foc — după 15 August 1931 — în lei, pe vagonul a 10 tone, ab rampă :

Fag	7.700	8.000	8.000
Cer	8.700	9.000	9.000

Prețul lemnului de lucru în țară, în lei pe vagon ab stația de încărcare :

	Fag	Stejar	Stejar, gârniță	Diverse tari
T.-Severin (ab domiciliu)	—	—	4.600	—
Craiova, idem	—	—	5.500	—
Caracal	4.800	—	—	—
Pitești	5.800	5.800	—	—
Mihăești	4.000	—	—	—
Găești	—	4.400	—	—
Petroșița	4.700	—	—	—
Pucioasa	4.600	5.000	—	—
Căiuți	3.600	4.000	—	—
Tecuci	5.200	—	—	—
Botoșani	—	—	—	5.200

Piața externă

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 30 August 1931.
Baza 24 mm, prețurile în lei pe mc, la granița ungară.

Molid tâmplărie, fără Bw.	3087—3175
Molid tombant, fără cl. IV	2704—2764
Brad cl. IV românească	1588—1646
Molid cl. IV românească	1823—1882
Molid B. W. (construcție)	2528—2587
Material de geluit	2293—2352
Căpriori	1352—1411

Lemnul de foc, la granița ungurească pro vagon, în lei:

Nyirábrány	4550—4850
Bihakeresztes Köttegy	4550—4850
Battonya	5000—5292
Lőkősháza.	4850—5150
Cărbuni de lemn cl. I — vagonul —	15.290—16.170

(După «Magyar Fakeskedő»).

V i e n a, 27 August 1931.

Prețul pe m. c. în lei, partitate ab vagon gara Viena:

Molid cu brad (15%).	
Trunchi 25—35 cm	432—500
Idem 10—17 m: 12—19 cm	380—430
Bușteni 4—6 m, dela 20 cm	380—430
Cherestea de molid și brad	—
Marfă de tâmplărie (Tischlerware). molid	2.400
Dulgherie (Bauware) 26 mm: 18—32 cm. 4—6 m	1.390
Dulăpi de șelă 50 mm: dela 16 cm	1.900
Scânduri de lăzi, 13 mm, 9—17 cm, 3—6 m.	1.030
L e m n d e f o c p e r v a g o n, i n l e i, a b V i e n a	—
Lemn de rășinoase, uscat și despicat	9.280
Fag calit. I, uscat, 10% rotund	6.300

(După «Int. Holzmarkt»).

F r a n ț a.

Prețul pe m c, în franci francezi, vagonul complet, ab stație pe liniile principale.

Brad provenind din Vosgi și Ballon d'Alsace. Dulăpi și frise, debitare obișnuită, 3—7 m, 295—300; căpriori 3—6 m, 280; cherestea de construcție, marfă lungă 325—330; scânduri 26/27 netivite 9,50.

Parchet de brad m² I sortare 18, parchet II sortare, 15, III sortare 12. Stejar, proveniență alsaciană.

Dulapi provenind din bușteni de 30–40 cm, 650–700; idem 875–900.
Stejar din Burgogne.

Dulapi 27–54 mm, 850; dela 60 mm 875–900. Scânduri tivite, I și II
sortare, 27–54 mm, 800. Frize, I și II sortare, 17 fr. m². Scânduri tivite I
și II, 27–54 mm, 800. Frize, I și II, 16–17 m².

Fag, provenind din Alsacia, Doubs și Haute-Saône.

Dulapi dela 27 mm, 480–495.

⟨După «La Mercuriale des Bois»⟩.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

D E S B A T E R I.

PROCES-VERBAL Nr. 9.

Ședința de la 3 Iunie 1931.

Ședința se deschide la orele 9 seara, sub președinția d=ului C. P. Georgescu președinte, și în prezența d=lor: M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Gh. Năstăsescu, V. Stinghe, Stan Stănescu, Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

D=ul *M. Drăcea* dă lămuriri asupra excursiei fitogeografice internaționale de sub conducerea d=ului Prof. Al. Borza. Deasemenea d=sa anunță vizita d=lor Richard și Barus, americani și Fritsche, german, cari fac cercetări privitoare la vânat și silvicultură.

D=ul *V. N. Stinghe* anunță Consiliul vizita studenților forestieri jugoslavi, cari ne înapoiază vizita făcută în Jugoslavia de secția silvică a Școlii Politehnice în anul trecut.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, d=ul Președinte anunță Consiliului încetarea din viață a Profesorului N. Iacobescu dela secția silvică a Școlii Politehnice și, a membrilor Aurelian Isopescu și Val. Sassebeșiu:

D=ul *Președinte C. P. Georgescu* referă Consiliului următoarele: De mai mult timp se urmărea de către conducerea Societății să se stabilească relațiuni cu inițiativa privată în vederea dezvoltării simțământului de iubire pentru arbore și pădure și mai ales ca Societatea «Progresul Silvic» să=și recapete ca în trecut Președinția de Onoare a M. S. Regelui Carol I și Ferdinand I.

Profitând de faptul că A. S. Regală Principele Nicolae în calitate de Comandant suprem al Mării Legiuni a Cercetașilor României, și=a manifestat dorința să asiste la o ședință extraordinară a Societății, și cum A. S. Regală pleacă într'o călătorie de mai lungă durată, s'a fixat ziua de 25 Mai a. c. singura zi posibilă, pentru această recepție, la care a fost invitată și Marea Legiune a Cercetașilor.

Ședința s'a desvoltat după următorul program :

1. Cuvântul de deschidere ținut de d-l Președinte C. P. Georgescu.
2. Răspunsul Comandamentului Marei Legiuni a Cercetașilor.
3. Conferința D-lui Prof. Dr. M. Drăcea despre Cercetășie și pădure.
4. S'a rulat filmul cercetășesc Jamboreea dela Piatra Neamț 1930.

Cu acest prilej s'a înmănat A. S. R. Prințelului Nicolae o adresă omagială către M. S. Regele Carol al II-lea, la care Majestatea Sa a binevoit a răspunde, acceptând și Președinția de Onoare a Societății.

Consiliul ia act cu mulțumire entusiastă și hotărăște ca să fie invitat M. S. Regele, Președintele de Onoare al Societății, la Adunarea Generală din acest an, precum și toți membrii de onoare ai Societății.

3. Consiliul ratifică procesele verbale ale Comitetului de Direcție din 22, 25 Aprilie și 11, 20 și 29 Mai a. c. privitoare la construcția Hotelului Sylva dela Govora.

Consiliul hotărăște ca aceiași comisie compusă din d-nii V. Stinghe, D. Grozescu și V. Pribolanu, care a fost însărcinată cu mobilarea hotelului, să se ocupe și cu organizarea exploatărei.

4. Consiliul aprobă un ajutor de 1000 (una mie) lei d-nei Elena Teodorescu și 5000 (cinci mii) d-nei Elvira Sassebeșiu, văduve de silvicultori, precum și 1000 (una mie) lei d-lui Trofim Foalea, elev inginer silvic.

5. Comprimarea bugetului general al Statului la cheltueli, chestiune care preocupă guvernul actual și care — pe baza ordinelor până acum primite dela Ministerul de Finanțe — va atinge desigur și organele de administrare a pădurilor, angajază o discuție mai largă între membrii Consiliului și se hotărăște :

Intrucât se pare că intenția guvernului este să aducă modificări numa în organizarea C. A. P. S., Consiliul de Administrație al Societății «Progresul Silvic», apreciind că nu este oportună o nouă modificare a legii pentru administrarea pădurilor, va susține o cât mai redusă alterare a actualei organizări și o va mărgini pe cât posibil numai la C. A. P. S.

6. Consiliul delegă pe camarazii noștri D. Drămbă, N. Nedelcovici și At. Haralamb, cari actualmente se găsesc în Franța, să reprezinte Societatea la Congresul Internațional de silvicultură, care are loc la Paris cu începere dela 1 Iulie a. c. și hotărăște să le susțină cheltuelile de deplasare și de participare a excursie.

7. Se aprobă raportul casierului privitor la cheltuelile făcute pentru înregistrarea căminului și cercului cu mobilierul necesar, cheltueli care se ridică la suma de lei: 277.256.

8. Consiliul hotărăște ca pentru nevoile urgente ale Societății, pentru terminarea construcției Hotelului Sylva și mobilarea lui, să se solicite la o bancă un credit până la concurența sumei de 2.000.000 lei, gajând chirii de circa 2.000.000 lei ale imobilului din București, Bulevardul Take Ionescu 31.

Ședința se închide la orele 11 ¹/₂ seara.

Președinte, C. P. Georgescu

Secretar general, P. Ioan

PROCES-VERBAL Nr. 10.*Ședința dela 12 Iunie 1931.*

Ședința se deschide la orele 9 seara sub președinția d=ului C. P. Georgescu, președinte, și în prezența d=lor P. Antonescu, N. N. Caragea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. Stinghe, Stan Stănescu și D. Tomuța.

1. Se ia în discuțiune organizarea Adunării Generale de la 14—16 Iunie crt., și după discuțiuni la care au luat parte d=unii C. P. Georgescu, P. Antonescu, V. Stinghe, D. Grozescu, P. Ioan și Andrei Ionescu, se hotărăște:

a) Să se pună la ordinea de zi a Adunării Generale solemnitatea desvelirii bustului regretatului președinte M. Tănăsescu, donat de familie.

b) Excursia proiectată pe Dunăre și în Sudul Olteniei se amână la o dată ce se va anunța. Anul acesta se va face o excursie la pădurea Căscioarele, în ziua de 16 Iunie crt.

2. Se citește întâmpinarea d=ului D. Drămbă privitor la manuscrisele def. Prof. N. Iacobescu. Consiliul roagă pe d=ul Prof. Antonescu să se ocupe cu strângerea acestor manuscrise.

Ședința se ridică la orele 11 seara.

Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar general, *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 11*Ședința dela 24 Iunie 1931*

Ședința se deschide la orele 9 seara sub președinția d=ului C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind d=unii: N. N. Caragea, Aurel Elieseu, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, V. N. Stinghe, Stan Stănescu și M. Suhățeanu.

Se citesc procesele verbale ale ședințelor de la 3 și 12 Iunie și se aprobă.

1. Privitor la stadiul lucrărilor Sanatoriului Govora, care se hotărăște să se numească pe viitor Vila Sylva Govora, se citește scrisoarea d=ului Arh. Er. Lăzărescu, prin care arată că d=ul C. Brandolini a cerut să se facă recepția lucrărilor și să i se mai acorde 500.000 lei.

Consiliul delegă pe d=unii: D. Grozescu, V. Priboianu și Al. Georgescu, cari împreună cu d=ul Arh. E. Lăzărescu să facă recepția lucrărilor.

D=ul *V. Stinghe* dă relații asupra mobilierului achiziționat pentru 45 camere. Consiliul hotărăște să se mobilizeze și 15 camere pentru personalul inferior.

D=ul *Președinte* aduce la cunoștința Consiliului că Banca Poporului unde am solicitat un împrumut, a refuzat să ne satisfacă. Consiliul autoriză biroul să solicite un împrumut până la concurența sumei de 2.000.000 lei la Banca Marmorosch sau la Banca Românească.

D=I P. Ioan citește proiectul de convențiune cu d-na Elena Bădulescu pentru administrarea Vilei Sylva, care se aprobă, cu un procent de 22 % din totalul încasărilor.

Consiliul respinge cererea d=lui C. Pop Bancheriu pentru a fi angajat ca administrator al Vilei pe sezonul 1931, deoarece acest serviciu se va face gratis de colegii, cari vor sta acolo pentru cură.

În privința prețului camerilor pentru membrii, Consiliul hotărăște ca el să fie de 50 % din prețul pentru particulari.

2. Luându-se în discuțiune modificarea Legii camerilor agricole, Consiliul delegă pe d=I Andrei Ionescu să alcătuiască un memoriu cu vederile Societății, care va fi prezentat Ministerului.

3 Se citește intervenția C. A. P. S., pentru tipărirea lucrării «Vânătoarea în România».

Din lipsă de fonduri, Consiliul, cu tot regretul, nu poate lua o hotărâre de aprobare, deocamdată.

4. Consiliul aprobă cererea d=lui I. Botescu, ca suma ce datorește Societății să o achite în rate lunare de 8000 le până la complecta lichidare.

5. Se aprobă un ajutor de 2000 lei d=lui Ing. C. Mitan pentru căutarea sănătății, și 1000 lei Societății pentru profilaxia tuberculozei.

6. Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1931 a d=lor ingineri silvici H. Lurtz, G. N. Cojoc, Nicolae Stoian. Dan Homoceanu și N. Vasilescu Borcea.

7. Se citește propunerea unui grup de inițiativă de a se sărbători 50 de ani de activitate silvică a d=lui Prof. P. Antonescu.

Intrucât în aceeași categorie intră și d=I Prof. N. G. Popovici, Consiliul acceptă propunerea și hotărăște să i se dea acestei manifestații un caracter cât mai serios.

Ședința se închide la ora 11 seara.

Președinte, C. P. Georgescu

Secretar general, P. Ioan

PROCES-VERBAL Nr. 12

Ședința dela 26 August, 1931

Ședința se deschide la orele 9 seara sub președinția d=lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind d=ni: M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, G. Năstăsescu, A. Nedelcovici, Stan Stănescu.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, d=I președinte aduce la cunoștința Consiliului încetarea din viață a membrilor: G. Belinschi, Aurel Mureșanu și C. Mitan și pronume un minut de reculegere în memoria lor.

1. Luându-se în discuțiune modificarea legii pentru administrarea pădurilor, se hotărăște:

a) Consiliul de administrație să țină ședințe regulat în fiecare Miercuri, pentru a putea fi continuu în curent cu toate chestiunile ce se referă la proiectul modificator.

b) Să se convoace o adunare generală extraordinară la 27 Septembrie 1931, spre a se discuta economia proiectului de lege modificator și a se vota moțiunea pe baza căreia să acționeze Consiliul.

c) Pentru lămurirea camarazilor să li se trimită memoriul prezentat Ministerului de către Consiliul de Administrație, împreună cu Proiectul de lege deus la Senat.

2. Intrucât este sigur, că reducerile continue bugetare vor pune în discuție din nou chestia salarizării corpului silvic, Consiliul de Administrație de leagă pe d-nii D. Grozescu și Andrei Ionescu să adune toate elementele necesare pentru apărarea drepturilor noastre, spre a se putea alcătui un memoriu documentat.

3. Consiliul hotărăște să se aducă mulțumiri d-lui Ministru Ionescu-Șișești pentru bunele sale intențiuni de a termina lucrările de reformă agrară, traduse astfel printr'un ordin trimis C. A. P. S.-ului și care a fost transmis și Societății noastre.

4. D I D. Grozescu referă asupra situației Vilei Sylva. Arată că lucrările fiind terminate târziu, nu s'a putut utiliza întregul sezon. Totuși, prin punerea ei în exploatare, Vila și-a făcut reclama și acum este cunoscută.

Pentru a se documenta asupra lucrărilor ce mai sunt de executat și asupra organizării exploatării pentru viitor, Consiliul hotărăște ca Duminică 30 August a. c., d-nii membrii din Consiliu cari au posibilitatea să se transporte la Govora, împreună cu d-l Arhitect peisagist Pinard, între altele și în vederea luării măsurilor de amenajare a terenului dimprejurul Vilei.

5. Se ia act de adresa Comandamentului Cercetașiei cu privire la excursiunea în Elveția a detașamentului de cercetași și se va răspunde cu mulțumiri

6. Se aprobă d-lui D. Drâmbă suma de 15.000 lei subvenție pentru tipărirea unei lucrări asupra pădurilor României, în limba franceză.

7. Propunerea d-lui ing. Răuță pentru construirea unui internat în București pentru fii de ingineri silvici cu veniturile Fondului de educație, se consideră deocamdată inoportună.

8. Se acceptă cele 225 abonamente dela «Revista Pădurilor» pentru serviciile sale ca Administrația C. A. P. S., să plătească cu prețul de 200 lei pe an un abonament.

9. Consiliul ia act de referatele pe cari le-au făcut camarazii noștri ing. insp. genral d-l D. Drâmbă, ing. insp. silvic N. Nedelcovici și ing. șef A. Haraș lamb; delegația a asistat la Congresul Internațional de silvicultură dela Paris, ce a avut loc la Iulie a. c. Privitor la lucrările Congresului, ele se vor aduce la cunoștința d-lor Consilieri, în extenso, într'o ședință viitoare.

Ședința se ridică la ora 11 seara.

Președinte, C. P. Georgescu

Secretar-general, P. Ioan

PROCES-VERBAL Nr. 13.*Ședința dela 2 Septembrie 1931*

Ședința se deschide la orele 9 seara sub președinția d-lui C. P. Georgescu președinte, prezenți fiind d-nii: P. Antonscu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, G. Năstăsescu, A. Nedelcovici, M. Suhățeanu, D. Sburlan și Stan Stănescu.

Se citesc procesele verbale ale ședințelor dela 24 Iunie și 26 August 1931 și se aprobă.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, d-l Secretar general arată că mulți dintre d-nii membri consilieri lipsesc des dela ședințe, din care cauză nu se pot ține regulat ședințele.

Consiliul hotărăște ca să se invite d-nii consilieri să participe mai regulat la ședințele Consiliului, care se vor ține deocamdată în fiecare Miercuri la orele 9 seara.

1. D-l Grozescu referă asupra constatărilor făcute la Vila Sylva cu ocazia vizitei la 30 August c. însoțit fiind de d-l Arh. peisagist Pinard.

Consiliul hotărăște ca într-o ședință următoare, d-l Grozescu să facă o dare de seamă asupra situației financiare a Societății, spre a se alcătui programul lucrărilor ce mai sunt de executat la Vila Sylva.

2. În privința modificării Legii pentru administrarea pădurilor, se expune Consiliul stadiul lucrărilor pregătitoare pentru Adunarea generală ce se va ține în acest scop la 27 Septembrie c.

3. Pentru sărbătorirea d-lui Inginer Consilier Silvic C. P. Georgescu la 27 Septembrie c. și a d-lor P. Antonescu și N. G. Popovici la o dată ce se va fixa ulterior, Consiliul hotărăște alcătuirea unei Comisiuni de organizare, compusă din d-nii: G. Năstăsescu, Profesor V. N. Singhe, M. P. Florescu, M. Suhățeanu și Andrei Ionescu.

4. Se citește raportul d-lui Inginer inspector general Stan Stănescu asupra Congresului Corpului inf. silvic, ce a avut loc la 29 și 30 August c. *Consiliul* amână luarea unei hotărâri, până ce se va primi moțiunea votată de congres.

5. Se ia act: a) de avizul Uniunii Camerelor de Agricultură privitor, la modificarea legii pentru administrarea pădurilor; b) de scrisoarea de mulțumire a d-lui Profesor Dr. Uğrenovici pentru primirea făcută studenților forestieri jugoslavi în România, și c) de memoriul d-lui Inginer Haret privitor la terenurile dela Carmen Sylva ale funcționarilor Ministerului de Domenii.

Ședința se ridică la orele 11 seara.

Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar=general, *P. Ioan*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
 Asupra raportului domnului director al Regimului silvic,
 Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,
 Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare a Codului Silvic, publicată în
 «Monitorul Oficial» Nr. 131 920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

- a) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara», județul Romanași, proprietatea d-lui I. N. Bărbulescu, în suprafață de 3 ha 5000 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în un an.
- b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara», județul Romanași, proprietatea d-nei Paraschiva P. N. Diaconu, în suprafață de 1 ha 5000 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în un an.
- c) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara» județul Romanași, proprietatea d-lui Ion N. Diaconu în suprafață de 5000 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în un an.
- d) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara» județul Romanași, proprietatea d-lui Grigore Iordache, în suprafață de 1 ha 5000 m². Regimul crâng. Revoluția 5 ani, exploatarea în un an.
- e) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara» județul Romanași, proprietatea d-nei Bălașa D. Popescu, în suprafață de 5000 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în un an.
- f) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara» județul Romanași, proprietatea d-lui Florea Ciocârlan, în suprafață de 5000 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în un an.
- g) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara» județul Romanași, proprietatea d-lui Nic. I. St. Giura, în suprafață de 1 ha 5000 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în un an.
- h) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara» județul Roma-

naji, proprietatea d-nei Maria D. Ciocârlan, în suprafață de 5000 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiu Slătioara» județul Romanaji, proprietatea d-lui Ilie N. Diaconu, în suprafață de 1 ha 500 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi, 26 August 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) C. P. Georgescu

p. conf. (ss) Cojan

Nr. 178.409.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Bălțața, pendinte de comuna Miroși, județul Teleorman, proprietatea Casei Școalelor, în suprafața de 305 ha din care 38 ha 500 m² poeni. Regimul crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Crăcănelul, Verneasca Dudulu', Bălăiz, Cojocela, Dobrele, Eapa, Sinejele și Văjiala, pendinte de comuna Berțești județul Brăila, proprietatea succesorilor G. Știrbey, în suprafața de 332 ha. Regimului crâng simplu cu tăerea în scaun. Revoluția normală 5 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Măneciurile-Schiulești, pendinte de comunele Măneciu-Ungureni și Homorăciu, județul Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelelor Civile București, în suprafață de 9986 ha 7129 m², din care 8795 ha 8451 m² pădure curată tratată în patru serii de exploatare. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală de 100 ani. Exploatarea în 100 ani, revoluția începând la seria I-a în 1921, la seria II-a în 1927, la seria III-a în 1924 și la seria IV-a în 1922. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea în 1937.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3. și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 12 Iulie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) Radian

p. conformitate (ss) M. Cojan

Nr. 164.525 931

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei «Valea Mermezeului», pendinte de comuna Toplița, jud. Mureș, proprietatea bisericii ortodoxe române din Toplița, dată în folosul preoților, în suprafață de 34 ha 5300 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 90 ani, posibilitatea primilor zece ani putându-se exploata odată cu o perioadă de așteptare de 9 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei Lot 158 «Ciobanus», pendinte de comuna Agaș, județul Bacău, proprietatea d-lui S. Gruber, în suprafață de 15 ha 4565 m². Regimul codrul regulat. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în un an, lăsându-se în fiecare hectar și câte 50 (cinci zeci) arbori de esență brad aleși din cei mai bine confer-

mași și cu diametru peste 0.25 la 1.30 m dela sol, pentru a ajuta regenerarea pe cale naturală. Garanția de împădurire două mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Udeni» pendinte de comuna Udeni, județul Vlașca, proprietatea d-nei Graziella Missir, în suprafață de 190 ha 8000 m². Regimul crâng. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă, că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 12 August 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) Radian

p. conformitate (ss) M. Cojan

Nr. 164.529 931.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii «Prostea», pendinte de comuna Prostea, județul Târnava-Mare, proprietatea Comunei Prostea, în suprafață de 592 ha 2000 m² pădure curată. Regimul: în seria I-a crâng. Revoluția normală de 40 ani exploatarea în 40 ani. În seria II-a codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. În seria III-a codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. În seria IV-a de protecție se vor realiza numai arbori uscați și deperisanți. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar pentru seria de crâng și una mie lei de fiecare hectar pentru seriile II și III de codru cu tăieri succesive. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul păduri «Stubenberg», pendinte de comuna Valea lui Mihai, județul Sălaj, proprietatea d-lui Iosif Stubenberg, în suprafață de 86 ha 4000 m² din care 80 ha 2000 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar pentru arboretele sub 40 ani și două mii lei la hectar pentru arborete peste 40 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurei «Șesul Mare și la Brazi», pendinte de comuna Seica Mică, județul Târnava-Mare, proprietatea Bisericii greco-catolice din comuna Seica Mică în suprafață de 58 ha 6500 m² Regimul: în seria I de 56 ha. 25 Crâng cu 30 rezerve la hectar, Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani; în seria II-a crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 6 ani. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar pentru seria I și 300 lei de fiecare hectar pentru seria II-a. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul păduri «Filitelnic», pendinte de comuna Filitelnic, județul Târnava-Mică, proprietatea Composesoratului de pădure din comuna Filitelnic, în suprafață de 162 ha 9000 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii «Filitelnic», pendinte de comuna Filitelnic, județul Târnava-Mică, proprietatea composesoratului de pădure din comuna Filitelnic, în suprafață de 11 ha 3700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani excluzându-se dela exploatare arboretul de pin silvestru depe 1 ha 86 arii. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă nu-

mai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional, anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4. și ultimul — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 13 Iunie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) C. P. Georgescu

p. conf. (ss) M. Cojan

Nr. 118.663.

Art. 1 — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii «Frăsinei», pendinte de comuna Miereasca, județul Vâlcea, proprietatea Mănăstirei Frăsinei, în suprafață de 100 ha pădure curată. Regimul codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulament pentru exploatare al pădurii «Navrajuț Oboarele Piperul Mic» pendinte de comuna Berevoești, județul Mușcel, proprietatea Obștei moșnenilor Berevoe-Pământeni, în suprafață de 1017 ha 7900 m² pădure curată și 35 ha 9600 m² pœni. Regimul codru cu tăeri succesive, urmând a se exploata în trei ani o suprafață de 30 hectare cu o tăiere de regenerare. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după trei ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Corbu, pendinte de comuna Cernele, județul Dolj, proprietatea moștenitorilor Nae și I. Predoiu, în suprafață de 12 ha 7700 m², pădure curată. Regimul crâng. Revoluția normală 3 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după trei ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3. și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 13 Iunie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate (ss) M. Cojan

Nr. 118.659.

CASA DE CREDIT, ECONOMIE ȘI AJUTOR
A
CORPULUI SILIVIC C. E. A. C. S.

Sediul: București III - B-d Brătianu, 67

Face toate operațiunile
de bancă. Împrumuturi la
membrii în contul sala-
riului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primește spre fructificare la vedere
și pe termen în condițiuni avantajoase
